QUIRINI KUHLMANNI

KIRCHE

DE

Arte magna Sciendi five Combinatoria, admirabilibus quibuldam Inventis, Sapientia Infufa, Adamaa Salomonaaque;

post septennalem publicationem

ORBE EUROPEO FRUSTRA RINGENTE CONSUMMATIUS EMISSA

A D

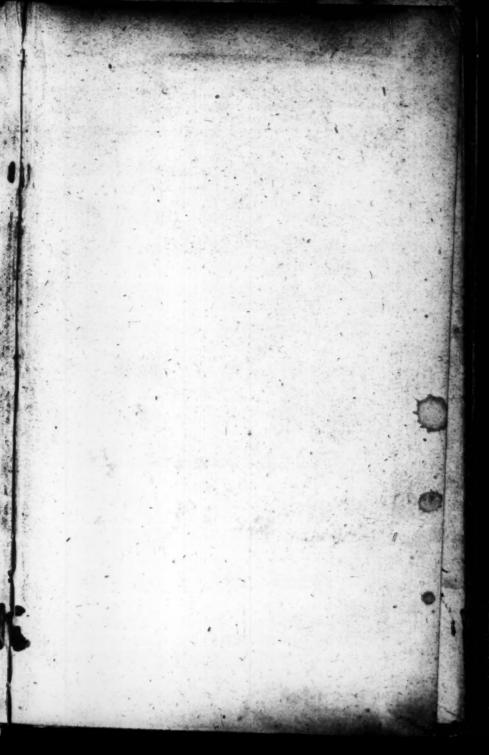
Ludovicum XIV,

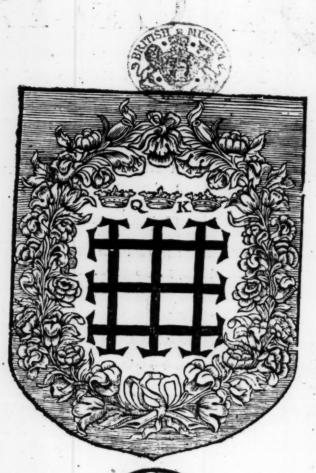
Regem Liligerum.

LONDINI

Imprimuntur a Johan. Gain, pro Authore, ac prostant apud Gulielmum Cooper 1681.

Ex Bibliofheca Hoffmanni Fallerslebens

SALVE LUDOVICE XIV,

Rex Liligere, Salve.

ll Æ inter Kircherum & mo
olim acta sunt,
publice Tuæ Majestati offero.

Causa est, ut videas, Romæ etiam speciossima esse straminea, fortissimumq; Goliathum proprio gladio adbuc posse transfodi ab Adolescente. REGA-LIUM quæstio, quæ nunc publice agitur, non est a parte tua tanti momenti, quanti apparet.

- Christus Insidiatores suos interrogabat, de numismate tenta-A 2 tus. tus: Cujus est Imago ista & Inscriptio? Quære Tu, Regumque causam vindica, de Regalibus Romæ prostitutus:

Cujus est Nomen istud & Denominatum? Reddite ergo R E G A L I A R E G I-BUS, Pontificialia Pontificibus.

Nibil est, Rex, in corde tuo, quoad Spiritualia, quoad Temporalia, cœlestia, terrestria, cujus Solutionem Tibi dare nesciret a Deo data Scientia; Romam nunc cribrans, a DR ABICIO Tibi olim promissa. Vale. I.apud Londinum inexpectato motus ipso die 24 Junii Johannis Baptistæ, 1681.

****

a u,

le

d

te

s.

0,

i

Alloquium Kuhlmannianum

ad

JOHANNEM PAU. LUM OLIVAM,

Jesuitarum Præpositum Gene-

N Kirchero-Kuhlmannianorum
Publicationem novam Londinensem, Regi Liligero dicatam, Johannes PauleOliva.

2. A Jehova Jesu Tsebaoth factum est, quod tuæ Societatis fortissimus coram Adolescente viginti trium annorum ceciderit: a Jehova Jesu Tsebaoth Victoriæ meæ contra Vos omnes Prosecutio.

3. In Scripturis stat: Et venit ad eum Columba illa tempore vespertino, ecce autem so-lium OLIV Æ decerptum in ore illius;
A 3

Sic cognovit Noach levatam esse aquis superficiem terra.

4. Spiritus S. Sub Columbæ specie Christum inumbrans, tempore vespertino hujus Mundi, folium O L I V Æ Salomonææ Sapientiæ decerptum, apportavit Christianitati, in diluvio Romanorum errorum natanti, per os meum: quod Signum levatæ superficiei aquis Papalibus suisse, brevi declarabitur.

5. O OLIVA, OLIVA, Præpofite Generalis JESUITARUM! Qualia Confilia fub nomine Olivæ viridis, more

Romano adversus me ages ?

6. In nomine Jehovæ Jesu Tsebaoth dico, indicoque Tibi, quod talem exitum habitura sint, qualem vestra Consilia Londini
habuerunt hisce annis, habent, habebunt,
Orbe Vobisque stupentibus.

7. Roma tremore plenissima aspexit Cometam ejusque in Ovo delineationem extraordinariam suspexit: Roma mox addiscet ex Kottero ante 55. annos hujus Cometæ, ejusque Ovi, & pradictionem & explicationem, & adimpletionem simul, cum confusione sua terrarumque admiratione.

8. Revelabo hæc omnia, Jehovæ confidens, a Jehova armatus, & Incendii Londi-

nenfis

nentis veros Authores, post 15 annos primus retegam, ut in ipsa ista Revelatione Kotteri 7. Novembri 1623. clarissime mihi reteguntur.

fici-

um ıdi,

tiæ

di-

OS

ciei

bi-

00-1a-

re

di-

bi-

ni

t,

e-

r-

X

S-

9. Incendium Londinense 1666 est Principium, Medium, Finis Conspirationis vestræ præsentis: & illud ipsum datum est pro Signo meo, post cujus quindecim annos istudest expresse definitum, quod a vestra parte clanculum, & a mea parte publice agitur.

10. Principes isti, quos nunc seduxistis, existent Adversarii vestri infensissimi, & Jehova meus excitabit inter vos Testes mex

causæ, quoniam infatuabit omnia.

impossibile, ut capillus de capite meo absque Jehovæ voluntate decidat, & Ego contra paratissimus promptissimusque sum animam ipsam meam, nedum corporis corticem, Creatori meo in æternum resignare, si jubeat, & ubi jubeat, & quando quomodoque jubeat.

12. Maledictissima sit Creatura qualis qualis, Creatoris sui Voluntati resistens; Benedictissima, insistens.

13. Verba Dei ad me hac sunt : Surge Pusille Pastor: ne pavesce Leonem magnum & Ursum cacum : robur corum frangetur, Dominus Conteret eos.

14. Surge, Jehova Jesu Tsebaoth pro Te & me! Da mihi Cor intrepidissimum ad Magnalia tua! Frange Hostes Inimicosque tuos ac meos! Contere cunctos 7 E-S U I T A S in virtute tua; confirma coramOrbe terrarum tuos JESUELITAS.

Hæc, Oliva mi, fufficiant, usque Te Tuosque, Servos Sacerdotesque Baaliticos, in zelo, inftar Fornacis flammeo, CI TAVERO. J. apud Londinum die 15 Juni 1681.

25

RIDICULA INFALLIBILITAS

ALEXANDRI PAPÆ.

Cribit Historicus : Innocentii X. Successor, Alexander VII. de quo hactenus inter Romano- Catholicos per tot secula controversum fuerat, primus definivit immaculatam conceptionem Virginis Maria absque Peccato ullo Originali & Actuali. Lege, Papa moderne, § 115. 116. infra. & disce infallibilissime ab Jehovæ Spiritu Peccatum Originale in Maria Virgine, cum jactura stultæ Papalis Infallibilitatis.

EPISTOLA

EPISTOLA PRIMA

DE

ur,

oro m of-

E-

na

S.

ıc

i-

ie

Arte magna Sciendi sive Combinatoria,

AD

Reverendissimum Dominum,

P. ATHANAS. KIRCHERUM

Fuldensem,

Societatis Jesu Presbyter. celeberim.

Patr. meum observandiss.

1. R Everendissime P. Athanasi Kirchere, Germaniæ meæ Decus Gloriosum, Salve. Eruditio tua, Vir summe, jamdudum Tui me admiratorem effecit, & magnetica quadam virtute animum meum ad Te attraxit.

2. Nec Ars tua magna Sciendi, sive Combinatoria, sub Augustissimi Leopoldi imperio restituta, Cæsareoque approbata judicio, affectum erga Te meum minuit, sed mirum in medum indies auxit, qui etiam præsentes ad Te litteras in calamum meum dictavit.

3. Credidi enim à primis unguiculis, nihil, quam omnia scire divinim, nihil Homini convenientim, quem Mundi majoris Compendium non solum, sed ipsius Creatoris Imaginem ex universo natura libro didiceram.

4. Quo autem evidentiora argumenta me moverunt, necessario existere Artem quandam Artium, Scientiam Scientiarum, eo majori aviditate volumina tua, in quibus amplissimam portam ad omnium Artium Scientiarumque cognitionem brevi brevi adquirendam pollicebaris, uno quasi intuitu devoravi. Praxin vero ipsam mox expertus, primus Alphabeta Artis in Heraldo meo Historico, tam Germanorum Oratoria, quam Poesi, tam Historia quam gravioribus disciplinis applicavi, qua felicitate vel genio ingenioque, tuum, Vir orbe terrarum celeberrime, erit expectandum judicium.

6. Nam pagellas quasdam, ex editione Jenensi, ante biennium edità speciminis loco hic accipies, quia præsens occasio non permittit opus ipsum tibi communicare, nec totum summorum Virorum.

qualis Tu es, aspectum meretur.

7. Sicuti autem dies diem, hora horam trudit; fic meditatio meditationem, & posteriores cogitationes priorum correctrices sunt, que indies meliora & saniora perdocent, ut Exemplum meum

luculentissimum est testimonium.

8. Legimus Raymondum Lullum, & relegimus Lullumque in ipso Lullo, rarò in Lullistis legimus. Legimus enim simul Interpretes Lupetum, Bernh. de Lavinheta, Henr. Cornel. Agrippam, Jordanum Brunum, Petr. Hieronym. Sanchesium, Joh. Henric. Alstedium, Paulum Schalichium, Valerium de Valeriis, Thom. Garzonium, Jul. Pacium, JCt. Lulliana Artiu Emendatorem, Balthas. Schuppium, Petr. Gregorium, aliosqué rara cognitionis homines, in quibus multa quidem nota optima, non autem Lulliana legimus.

9. Legimus & omnes, qui ad manus nostras venère, Universalium methodorum Scriptores, Cornel. Gemmam, Henric. Mylphortium, Thomam Campanellam, Sorellum, Cornel. Drebbelium, Wolgang. Dienheimium, Erhard. Weigelium, & Chimiæ Hermeticæ Desensores, Aurel. Theoph. Para-

celsum,

celsum, I. B. Helmontsum, Henrie. Khumrathum
Io. Joachim. Beccherum, aliosque, quorum scripta in hoc genere partim laudantur, partim culpantur.

10. Nec mirabamur, tam paucos Lullum vix ac ne vix cepisse, multos etiam sanctissimum Hominem severioribus obeliscis pupugisse, qui-allius lectionem interpretationem que sine afflatu lumineque divino suere aggressi.

omnium rerum suisse cognitum methodumque ex ipso Centro depromtam, rudi stilo depinxisse, & majorem rerum quam verborum curam habu-

iffe.

le-

nus

am

rie

ta-

um

ifi,

es,

ti-

n,

i-

m

IS

13

verba earum tenere, sed vim ac potestatem: Sic Lullum scire non est Artis alphabeta verbalia cognoscere, Syllogisticè illa proferre, sed realem vim sub illis ex universo Naturæ libro latentem intelligere, comnibus posse applicare.

13. Hinc Cornel. Gemma, Cyclognomicæ Artls Scriptor subtilissimus, Lullistas hodiernosaspiciens, pessime Lullo adscripsit Scientiam rerum non veram, sed apparentem, ipsamque Sophisticen, quod vitium nunquam divini Lullisted simulatorum Lullistarum

est proprium.

14. His probe observatis, nos in nomine Altissimi Naturam ipsam ex multitudine in unitatem, ex unitate in multitudinem deduximus, juxta germanam Naturæ methodum, omnibus creatis inscriptam, & principium in fine, finem in principio, admirandum mysterium mysteriorum, gratla divina tandem invenimus.

15. Cognovimus unitatem in trinitate, trinitate in unitate

unitate, & infinita vera aspeximus, quæ hodie fal-

fa, & contra falfa, quæ vera creduntur.

16. Multa millia Parodoxa (EX QUI-BUS TUA + IN ARTIS COMB. L.XI. C.7. INDICATA FACILLIME RUUNTUR) Universalia, simplicissima, seminaria Scientiarum, cognitionis omnis claves oculis nostris apparuere, cujus ope Artes omnes deperditæ iterum inveniuntur, inventæ expoliuntur,

inveniendæ præscribuntur.

17. Sub his latere testamur Universalem libros scribendi Artem, vera à falsis discernentem, ultimo mundi ævo refervatam quæ non folum juxta Lulliana alphabeta sectiones, títulos, capita, paragraphos, generaliter, ut tua methodus lib. 3. Comb. c. 2. disponit, sed omnes libros scriptos & scribendos multis millibus methodis, ex unitate in multitudinem, ex multitudine in unitatem reductis, in brevibus tabellis demonstrat, quod Paradoxon inauditum veri simum unum trinum naturale, artificiale.

Et quanquam methodus hæc om-Methodorum, Artium, Scientiarum sit mater, simplicitate tamen gaudet omnium maxima, omnesque libros, hodié extantes (HEU, QUANTUS NUMERUS!) è multitudine suà ad unitatem valet reducere, ut evidentissimis signis Orbi erudito, suo tempore, auxilio Nu-

minis freti, simus subjecturi.

19. Et specimen jamjam sub manibus ha-. bemus, Corpus nempe Juris Civilis Romanum, cui restituimus INDULGENTIA DI-VINA PANDECTARUM METHO-DUM, per tot secula deperditam, artificiosam, fubtilem. fubtilem, simplicem leges maxime illustrantem, & infinitas rixas exortas finientem.

20. Nec desperamus ipsos Juris Doltores tam infininitos, ad luculentam quandam consonantiam & mirandam brevitatem erigere, si favor Augustissimorum Mecanatum arriserit, & illud opus, tot votis desideratum juxta donum, quod accepimus, absolvere, obtrectationum contentiones ne unius assis existimantes.

I-II

21. Verum de his prolixiora in nostris Dissertationibus de vera Arte Sciendi sive Combinatoria, (de Philologia varia vera, in qua omnis Oratoria, Poesis, Historia &c. consideratur, de Philosophia tam antiqua quam nova Hebraorum, Gentilium, Christianorum, de Theologia supernaturali, Biblica, Naturali, in qua Sapientia de Deos simplicissima & æterna eruitur, de Juris divini Edumani notitia, in qua Corpus sustinianeum & Canonicum cum sure Grotiano examinatur, de Medica Natura notitia Universali, in qua Medicina Galenica Hermeticaque consideratur) quarum primam Tuo nomini dedicatam, suturo Vere cum Deo transmittimus.

quam ad Te provocarem, ceu ad Magne Artie Sciendi magnum Scriptorem, nec Judicium tuum timeo libere à sententià tuà propter Veritatem aliquando abiens. Tantus enim veritatis Amator sum, ut ab illà unguem latum discedere propter Hominis alicujus autoritatem maxima sit Religio, necesiberas de me censuras iterum detrecto.

23. Veritas enim est simplicitatis mater, concordiæ nutrix, Bonitatis amatrix, modesta, nunquam molesta veri demonstratrix, quæ omnes homines, ne dum eruditum Christianum decet, fra-

gilitatem

gilitatem humanorum errorum interpretatur benignè; calumniatores ceu Pseudochristianos odit gravissime, & sanctum quendam amorem recti ac

æqui, non iniqui profitetur.

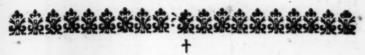
24. Ceterum Responsorias tuas, Vir Magne, avidè expecto, quas Bibliopolæ tuo Jansonio a Waesberg Amstelodamum posses transmittere, & simul occasionem indicare, qua commodissime Disfertatio nostra, tibi dedicata, erit transmittenda. Vale quam optimé, Mathematicorum tui avi facillime Princeps, vel ut nomine Te clariori salutem, Athanasi Kirchere, & amantem redama. Lugd. Batav. die 4.

Januarii 1674.

Reverendissime T. Paternitat.

Observantiss: promptissimusqué

Q. KUHLMANNUS.

ATHANASII KIRCHERI

PARADOXA

Quæ ex Arte sua Combinatoria nascuntur Sec. cap. 7. lib. 11. C. A.

Inità totius Artie expositione, in secundo (Combinator. Artis) Tomo tradere constitueram eum modum, quem jamdudum Lullistæ plenis buccinis in suis monumentis deprædicarunt: videlicet methodum adeo facilem & expeditam, ut en pueri decennes, impuberes etiam & idiota exiguo tempore ad omnem Scientiarum affecutionem pertingant. Quæ res prima fronte meritò incredibilis & paradoxa videtur. Quam itaque illi methodum forfan nunquam, non dicam docuerunt, fed neque in mentem iis venit; noshoc loco tradere. uti dixi, constitueramns; sed consulto amicorum Principum sollicitatione id differendum censuimus, tunc eum publici juris primum facturi, ubi hoc præsentis libri exhibitum specimen haud lividis oculis exceptum fuisse, intellexerimus.

2. Methodus autem in hou consistit. Cistam conficimus in varia receptacula distinctam, in qua omnium scientiarum rationes ita exhibentur in tabulis conscriptæ, ut de quo quispiam argumento disserere suerit interrogatus, per variam tabellarum translocationem, applicationesqué multiplici

combinationum

combinationum serie factas, innumera mox argumenta, ad quæstionem propositam quam fusissimè per syllogismos universales & demonstrativos deducendam fit reperturus; haud fecus ac in Musurgià nostrà præstitimus, qua unusquisque etiam Musicæ imperitus ad quamlibet melodiam artisiciofe concinnandum, vel unius hora fpatio, ap-Iterum eodem prorsus modo & ratione, qua quispiam vel unico solummodo idiomate instructus, cum omnibus tamen totius mundi nationibus & populis per litteras communicare & correspondere posse docetur; quod novum repertum A. 1663. per librum, cui titulus Polygraphia nova & universalis, publici juris feci. Pari ratione in hac arte fieri conseri debet : eo autem ordine singula Argumenta sunt collocata ut majori aut minore propositione negata, statim alia quam plura ad utramvis propositionem negatam comprobandam, parata habeas; Atque hoc in omni Scientiarum genere.

3. Hujus itaque Artificii inventione dum follicitus ardentiufqué incumberem, nova & nova femper, superni luminis ductu, admiranda & hucusqué non visarum rerum technasmata detecta sunt. Veluti 1.2. Duplex modus novi artificii linguarum omnium; quorum prior docet, omni linguarum genere epistolas conscribere; alter est, omnium linguarum ad unitatem reductio, Artificium mirificum non nisi palmari arcula conclusum, quo quispiam cum totius orbis nationibus literis recipreca negotiatione communicare pote-

rit.

4. Hoc excipit Steganographia universalis, qua quispiam cum altero correspondente occultos ani-

mi conceptus communicare poterit, tanta fecreti profunditate, ut nullus adeo fit fagax humani ingenii conatus, qui arcanum mentis negotium penetrare possit; idque innumeris modis & rationibus. Quæ omnia jam in gratiam instantium Principumedita sunt, sub titulo Poligraphiæ novæ & universalis.

5. Quarto, Arcanum Physiognomicum, quo omnes, temp ramentorum diversitates juxta octuplicem graduum differentiam ita ordine exposita sunt, ut quilibet de cujuslibet alterius temperamento & inclinatione naturali, de omnibus, quæ in tali ex tali temperamento per externa signa elucent, ve-

rum judicium affignare possit.

S

n

)-

,

-

T

a

1

a

1

6.Quintò, Nova Musurgia, qua universali quadam ratione, & dato quolibet harmonico stylo, quispiam etiam Musica imperitus impositum sibi munus implere possit, per compositionem Melodiarum 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, usque ad 20. Vocum, in Choros quossibet distributarum, idque stylo omnivario, recitativo, motectico, archematico, tonoque quolibet verbis proportionato.

7. Sextò, Arca Mathematica, qua unusquisque in quacunque Matheseos scientia, Arithmetica, Geometria, Astronomia, cæterisque subordinatis scientiis, datæ quæstioni per extemporaneum computum Arithmeticum, Geometricum, Astro-

nomicum fatisfacere poslit.

8. Septimò, Artificium Rhetoricum, quo quisque quocunque argumento Orationem extempore dis-

de ponere poterit.

9. Octavo, Poeticum, quo quisque etiam Prosodiæ imperitus hac Artis nostræ fretus fiducià, carmina de quacunque proposita materia producere possit.

B

To. Innumera alia ex hisce inveniri potefunt: uti Medicina, Chymica; sed quia eo suo loco & tempori sunt reservata, hic ea Lectori tantúm insinuanda duxi, ut ingentem hujus Artis se-

turam luculentiûs perspiceret.

ra, causa suit tum aliorum Principum, tum Ferdidinandi III. Augustissimi Mecanatis Voluntas, qui cum de rei veritate á me certier suisset sactus, minimé expedire judicavit, ut hujusmodi arcana, non nisi Regibus & Principibus digna, sive ad emolumentum publicum, sive ad propriammentis recreationem conducentia, per evulgationem lippis & tonsoribus nota, despectui haberentur; quod & plures alii sensati Principes comprobarunt.

modestiareligiosa, aut ipsarerum veritas postulet quæ dixi, Augustissimo Casari Leopoldo I. Mecænati muniscentissimo dicta omnia Artificia apparo; ut habeat, quo ingenium á Mundi mole, qua continuò premitur, subinde liberare, seque relaxare possit. Atque hæc sunt, quæ de Paradoxis ex Arte nostra inventis, paucis Lectori indicanda

duxi.

Idem Kirch.in præf. Comb.A.

Nveniet (Lector in Lib.3. C. A.) novam fcribendorum librorum rationem, & methodum, hoc problemate contentam :Dato quolibet argumento & subjecto illud juxta Artis nostræRegulas in sectiones, titulos capita, paragraphos adeó scité distribuere, ut inde scripturus sine

fine ullo aliorum librorum usu; & sine ulla capidis desatigatione inexhaustam scribendi Dicendique materiam nanciscatur.

14. Quæ res uti á nemine hucusque tradita est, ita dici vix potest, quantum extemporanea in operibus conscribendis delineatione facilitatis juxo

ta atque utilitatis adferat.

r - slr:

15. Multa denique longâ hujus Artis exercitatione detexi, prorsus Paradoxa & ultra sidem humanam admiranda, quæ cum in calce Operis (c. 7.1.11. sunt ista Kircheriana, qua antecesserunt hisce, & qua in secundâ nostra examinavimus) recensuerim, hic iis dutiûs immorare nolui.

ATHAN. KIRCHERI

RESPONSORIA

AD

QUIR KUHLMANNI Epistolam.

Clanissima, Excellentiss. Doctissimoque.

D. QUIR. KUHL MANNO. I.C.

Domino meo observandissimo.

Incredibili fane intimæ voluptatis fensu litterarum tuarum dulcedine perculisti cor meum, quas si unanimi Charitum conspiratione tibi dictatas suisse dixero, non fallar.

2. Siquidem ex iis nescio quo Naturæ magnetismo impulsus, agitatusqué, mirum quendam animorum consensum, ex ingeniorum similitudine nec non ex morum studiorumqué inorsensia exortum cognovi, qui uti reciproci amoris veri fomitem agit; ita quoque nemini mirum videri

debet, si ex ita dissitis locorum intervallis attra-

3. Amas tu reconditam Lulliana doctrina Sapientiam: amo & ego, semperqué amavi, & magnifeci, tametsi intimos ejus inexploratosqué adhuc

recessus, nec dum assecutus fim.

4. Feci tamen, quoad licuit, & quantum ingenii mei imbecillitas permisit, ad exequendum Cæsareæ voluntatis imperium, arcanos perplexosqué griphos ad incudem revocatos enodatosqué in meliorem methodum, in tanta rerum consusione,

redigere conatus fum.

- or Præterea paradigmatis ad omnium Artium Scientiarumqué usum applicatis adauxi :
  reliqua vero reconditoris doctrinæ arcana, primo
  statim nisu funditus penetrare, uti nec dum
  mihi à Patre Luminum concessum suit; ita grandiorum mentium sublimitati ac potissimum Illuminatæ mentis tuæ lynceæ perspicuitati HANC
  SPARTAM tibi reservatam esse plane mihi
  persuadeo : cui adornandæ ut constanter insistas,
  quibus possum precibus à te instanter contendo.
- o. Nam operæ pretium te facturum existimavi, si Jus Civile, quod te moliri mihi significas, oppido adhuc indigestum, & Chaotica quadam confusione intricatum, juxta novos à te detectos Combinatoria Artis Canones, in jamdudum desideratum ordinem, concinniori methodo reductum, à consusione liberaveris: quod uti ex Paradigmatis paucorum foliorum tenere impressis, quæ speciminis loco ad me missis, luculenter patuit; ita quoque in grandioribus argumentis, haud tibi difficile suturum crediderim.

7. Itaque macte animo; filo Ariadnæ munitus facili te ad occultos Philosophia Lulliana theSauros in hujus Artis Labyrinthæis recessibus abditos, magno Reipublicæ Litterariæ emolumento

penetraturum nihil dubito.

8. Quod vero in meo Combinatoriz Artis volumine immerito honore condecoratum, nonnihil me esse putes, minime mez aut eruditioni aut ingenii perspicacitati, quam exiguam semper in me comperi, sed cancidi tui in me assectius excessiui potiori jure adscribendum censui cum tui similium Virorum proprium sit; in aliis id admirari, quo ipsi quam assuentissime exuberant.

9. Si verò quidpiam in meis operibus laude dignum repereris, id non mihi, qui nihil sum, sed cælesti Patri luminum qui me veluti ἐντώσον ἄχθ 9 ἀρείνης ad nonnihil in Orbe litterario publici boni causa præstandum, paterna sua providentia destinare sibi complacuit, acceptum feras.

to. Quod denique specimen novæ tuæ inventionis, circa Lullianæ doctrinæ nec dum exploratæ arcana, paucis foliis, quæ mihi transmissisti, germanico idiomate impressis, mox publicæ luci communicandum, meo nomini inscribere cogites: Id equidem accepto, non tanquam immeritum, meæ personæ consentaneum, cohonestamentum: sed ceu sincerissimæ tuæ in me conceptæ existimationis pignus, cedro perenniæ, quod debita præstiti honoris recognitione non acceptare, dedignationis crimine non carere, videri posset.

mox ac lucem subierit, illud opportune mihi transmittat; cui aliud opus brevi transmittam, cui titulus Ars Analogica, critque Artis Combina-

toria appendix quædam, sive Tomus II. in quo sorsan nova quædam, quæ arcanam Lulli doctrinam concernunt, inventa tuis haud incongrua suo

tem pore intueberis.

12. Neque vereri te velim, si ea tuis placitis non usque quaque responderint, aut à meis sententiis recesseris; id ægrè me laturum: imò summo me beneficio affectum arbitrabor, si desultorio calami lapsui, nonnullum mihi subsidium contuleris. Vale, VIR EXCELLENTISSIME, UNICUM AMICITIÆ MEÆ DECUS, Vale iterumquéVale Deo Reipublicæ Litterariæ, Tibio Romæ 8. Februarii, 1681.

Magnifica Eruditionis Tue

Servus promptissimus & Obser-

ATHANASIUS KIRCHERUS

EPISTOLA

EPISTOLA II

AD

ATHANASIUM KIRCHERUM

1. Pater luminum lumine Sapientia, Prudentia, Scientia illuminabi: iterum Orbem terraram ad majorem gloriam suam. Hullelujah.

Ies quartus Martii suavissimas tuas, Reverendissime Pater, Amice colendissime,
manibus meis obtulit, quas aspexi

fummo dolore & gaudio.

3. Gaudio? Gaudeo enim ex tuo gaudio, redamore, encomio, quo nostra tanta benevolentia, faventia tanta beasti. Velim creda, nihil charius litteris tuis accidere mihi potuisse, propter eum ingentem affectum, quo tuum de studiis bene merendi studium prosequer.

4. Dolore? Doleo enim fortem meam, tantillo temporis sic immutatam, ut vix, ac ne vix quidem meo erga te favori amorique satisfacere

queam.

5. Ad promissam simul dissertationem non Alexandrinum Musièr araβαλλομεν : sed Fabii cunctatoris differendum exclamo, Numine mirabiliter sic dirigente, cui obedire summa felicitas meritò censetur

6. Quo enim Deus, Arbiter vita, vocat, eundum est, qui volentes paternà manu ducit, nolentes ferreà catenà trahit; obedientes amat, refractiarios odit; illudentes gravissimè illudens.

7. Quæris impedimenti causam, Magne Kirche-7e? Luculentissimè ea patescet è scripto nostro de Quinquennio, cunctis præmittendo, quod im-

pedimentum refert ac causat.

8. Hujus autem libri sex priores C. D. continebunt commemorationem Admirandorum, quinque annis mihi contingentium; posteriores sex Clavem Eternitatis, Eviternitatis, Temporis omnium rerum Principium Medium, Finem centraliter reserantem.

9. Priores multorum millies millium Paradoxorum Theoriam simplici vita historia narrabunt, Generisque humani non Hominis laborem absolvent, omnes libros scriptos omnium Gentium ad unitatem deperditam (incredibile dictu!) generaliter, reducentes.

quo Doctore solum possibile, ipsum Deum, Nihili sive Æternitatis abyssum aterna aternitate æternioris æternitatis æternissum Æternitatem; ex qua, quæ suere, sunt & erunt, non solum orta sunt, oriuntur & orientur, sed simul prævisa in Nihili

Nihilo ad æternam Creatoris gloriam.

cis occulta fuere, aperiuntur mysteria veraque á falsis evidentissimé vindicantur, consummatione Mundi jamjam appropinquante. Attestamur autem Deum ab aterno cuncta pravidisse, nec malum voluisse, nec jam velle; lapsum Diaboli à Diabolo, Adami ab illo sine culpa divinà factum; omnes homines post lapsum adhuc libero arbitrio uti; omnes sesum redemisse, omnes salvos velle.

13. In virtute autem eterni Evangelii ex ipfa Æternitatis Æternitate, veram fidem Christianam firmissimé demonstrabimus, ut omnium hæresom, opinionum, traditionumque falsa monstra

Asseclis

Asseclis suis appareant, nomenque divinum in verà Catholica Religione iterum sanctificetur. Nam cuncti Æternitatis, Æviternitatis, Temporisque thesauri latent in libro Natura, Scriptura Conscientia & explicatur Scriptura ex Natura, Natura ex Scriptura, amba ex conscientia, dulcissimà prosectó harmonià.

13. Quanquam multa millia librorum pervolverim, in nullius verba juro: nec opus habeo, Sole veritatis aterna splendescente. Scriptores magnifacio, si vera loquntur; parvi, si falsa, imó misereor sortis illorum, lapsus nostri gravitatem seriò

mecum pensitans.

14. Omnes candorem meum amabunt, si veritatem suamque salutem amabunt, nec Philosophos, simulatamque Philosophiam, sed Sapientiam simplicem, Universalem, omnibus creatis inscriptam sequentur, mihi nihil adscribentes, indignissimo hominum, sed omnia Deo, quo præceptore unicè glorior.

15. Nam cupiditate Sapiendi Sciendiqua incenfus Sapientiam Salamonzam à Sapientia Parente
efflagitabam puer, cum Salomone dicens ex totis
Przcordiis meis: Deus Patrum meorum, & Domine misericordia, da mihi sedium tuarum Assistricem
sapientiam: mitte illam de calis sanctis tuis, & a sede magnitudinis tuazut mecum sit & mecum laboret,
ut sciam, quid acceptum sit apud te. Scit enim illa omnia & intelligit, & deducet me in operibus meis sobrie, & custodiet me in sua potentia. Et erunt accepta opera mea & disponam populum tuum juste.

16. Et Deus exaudivit preces meas, tantamque rerum cognitionem uberrime dedit, quantam perpaucis Majorum meorum, Centro rerum indies ma-

Lis, adhuc se aperiente. Quò non, Celeberrime Virdulcedo tecum confabulandi me abripit? Quanquam autem promissum meum destinato tempore solvera nequeo, prægustum tamen hác Epistolà suturorum, quæ exspectanda restant, daturus sum, ut mea tibi, Kirchere, inserviendi promtitudo clariùs innotescat.

18. Si oretenus tècum agere possem de Arte tuà Combinatorià, ad occulum ostenderem, quæ tu
nondum credis, in eà Lulliana dostrina contraria,
imperfecta, nimis operosa, simulque tui amore paucis innuerem methodum facilem simplicemque, in quà
si Combinatorium tuum volumen scripsisses, operà
longé minore Artem disputatoriam, quam te præcipué intendisse perspicio, generalissimé absolvisses, & alienæ industriæ mine volumina disputatoria
ejusdem magnitudinis ex tua digestá materia elaboranda reliquisses, Inventoris laude in millenis his
operibus te manente.

paratum est, ut cum numeris Sicuti enim ab Unitate omnis numerus profluit, ipsaque omnium finis iterum existit: Sic ab Arte niethodica centrali omnes cæteræ artes pendent, & iterum in matrem

fuam se filiæ resolvunt.

r.

20. Hæc ore ad os loqui nondum licitum, quod fortasse, ut spero, aliquando licebit; scripto autem consecrare nimis prolixum est, & placet hac vice Caput tuum ultimum Combinatorium, Paradoxa continens, paulo penitiùs considerare, ut intelligas, quæ admireris.

21 Primo methodum te invenisse profers, qua pueri decennes, impuberes etiam & idiotæ exiguo tempore ad omnem scientiarum assecutionem per-

tingerent, quam tu amicorum Principum follicitatione tacuisti. Video autem te cistam confecisse in varia receptacula distinctam, in quá omnium scientiarum rationes universales & demonstrativæ

ad respondendum exhibentur.

otamque cistæ tuæ assuetum, posse ex ista ad tot quæstiones respondere, ad quot responsiones suggeruntur. Hæc inventio prorsus ejustem est notæ, cujus illa, qua Gallus quidam Parisiis Arithmeticam in una Rota, 37. circulis constante docuit, & Germanus quidam ad 6441. quæstiones de distantia urbium inter se, una tabula juxta modum Pytagoreum respondit. Fateris enim ipse, hanc tuam Methodum eodem modo, quo Polygraphia & Musurgia tua, constare, in quibus candem inventionem deprehendo.

23. Sed lusus est ingeniosus, Ingeniose Kirchere, non methodus, prima fronte aliquid promittens, in recessiu nihil solvens. Sine cistà enim puer
nihil potest respondere, & in cistà nihil præter verba intelligit; tot prosert, quot audit, sine intellectu, ad instar Psittaci; & de illo jure dicitur, quod
Lacon de Philomelà: Sunt Verba, prætereaque nihil.

24. Datur autem methodus tam facilis, tam simplex, tam expedita, cujus ope pueri, impuberes, Idiotæ vià facillimà in Eruditos evadunt, hoc est, in Scientes, nunquam autem ingenio destituti in

Prudentes & Sapientes.

25. Multos vidi Scientes, paucos Prudentes, Sapientem neminem; & infinitum quoddam discrimen est, inter aliquid scire, prudenter dirigere; sapienter cognoscere. Nec sine causa Sapientissimus Regum Hebræorum in Proverbiis majoris,

quam

q

quam scitur, ponderis compararat Sapientiam auro; Prudentiam argento, cum non minus discrimen inter Sapientiam & Prudentiam, quam inter aurum

& argentum reperitur.

i-Te

m

æ

-

t

| 26.Tua methodus paradoxa cistà constat artificiosà: vera simplicissime omnibus Visibilibus: Tua lufui amœniori, puerisque inservit: Vera pueris, juvenibus, viris, fenibusque: Tua certas opiniones,
conclusionesque syllogisticas proponit: Vera nullam opinionem, sed centrum rerum, è quo puer, juvenis, vir, senex juxta sui Judicii ac atatis qualitatem perorat, narrat, disputat, concludit; Verbo:
Omnes ex unà hauriunt, diverso tantum modo. Admiranda præstat simplex methodus universalis, nec
tam operosa est, ut vulgaris Scholastica, imò contesimam partem hujus difficultatis non attingit.

27. Vide Compendia, quæ mihi nota sunt. Si puerum docerem Grammaticam, una opera cum declinationibus conjugationibusqué docerem illum casuum, numerorum, temporum, personarum applicationem simplicissimam ad omnia, hastenus maximos Viros latentem. Indefesse in declinando & conjugando puerum exercens, exercetem simul pro ingeniolo, quæ disceret, applicare, & scio, sola Grammatica instructum varietate verborum superare posse homines, qui eloquentia Principes hodie creduntur. Placebat olim sententiolam Virtus clara aternaque habetur: commutare hac simplicitate Grammatica, & ex 21. verbis Grammatice commutatis 3780 sive ter millies septingentæ octoginta variationes crescebant, quod Paradoxon inexpertis meritovidetur

23. In Historia monstrarem illi usum, non ad vitam politicam pertinentem, sed ad copiam dictionis efformandam necessarium, puerili industrize convenientem, sub qua methodo sidem excedentia occultantur.

29. In Logica simplicissime scrutinium omnium visorum, lectorum, auditorum manisestarem, & qua in Grammaticis variationibus percepisset, syllogistice cum illo examinarem, omnibusterminis relictis.

Metaphora cum sororibus suis Germanis, dum obviam veniret, amicissimo osculo de centro suo esset quarenda; & indaganda jam Ars Analogica, qua per diversa, ut loqueris, similitudinum umbras minima in maximis, media in insimis, supremisque, suprema in mediis insimisque, verbo: Omnia in omnibus, suo modo deprehendimus, adeoque, nihil in universa natura rerum esse, quod non omnibus & singulis sub certa proportione & analogia respondeat. Quod aute antea in Grammatica, Historia, Logica auditu esset, idem illud, ne nimium oneraret puerum, in Rhetorica exornandum traderem, & cum omnibus rebus præsentibus comparandum, ut è vivo Natura libro dictionum slores depromere disceret.

31. Paesis nec discitur, nec docetur: Versificatoria quidem metrica facillime discitur, & docetur, sed hæc serva Poesios, non Poesis est, quæ nec metro indiget, Grammatici, Historici, Logici, Rhetoris, sive sermocinantis, narrantis, disputantis, exornantis munere sicto sungens. Nulla autem Scientia Sapientiæ propior divina Poesi: nulla magis hactenus ignota, cum tamen nulla magis nota. Hæc versus metricos sundens, versu sola cunctas artes Scientiasque exprimit, poetiscans autem, qua Poesis

propriè est, omne scibile humanum excedit.

32. Genius versificatorius multis contigit, Poeticus paucissimis, qui in Davide ac Salomone maxime eminuit. Si puer ingenium versificatorium possideret, versificatoriam in paucis tabellis inelusam interpretarer, methodumque docerem extemporales versûs fundendi, sed versûs, non poema: si vero simul haberet poeticum ingenium, indicarem ex omnibus rebus præsentibus artis magne Poetices fontes, quos versificatores possunt gustare,

Poetæ folum exprimere.

ımı

ua

ti-

is.

t:

b-

et

IA

i-

-

à

33. Tandem puerum meum in universalibus his scientiis pro ingenioli moneta informatum, deducerem adipfam Sapientiam, unam ternam, matrem cognitionis humanæ, quæ Salomonæo ore in Proverbiis de sese sic loquitur : Dominus possedit me initio viarum suarum, antequam quicquam faceret à Principio. Ab aterno ordinata sum, & ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi & ego jam concepta eram, nec dum fontes aquarum eruperant. Nec dum montes gravi mole constiterunt, ante colles ego parturiebar. Adhuc terram non fecerat, & flumina cardines omnis terra. Quando preparabat Calos, aderam : quando certa lege & gyro vallabat abyssos. Quando athera firmabat sursum, & librabat fontes aguarum. Quando circumdabat mari terminum suum. Elegem ponebat aquis, ne transirent fines suos, quando appendebat fundamenta terra, cum eo eram cuncta componens; & delectabar per singulos dies, ludens coram eo omni tempore: ludens in Orbe terrarum: O delitia mea esse cum filiis hominum.

34. Sapientia hæc, quas in nobis delitias quæreret, quærereinus in ea: ejusque ope declararem simpliciter quid sit Deus unus & trinus? Atque simul Theologiam veram, qua Sapientia, qua Prudentia, qua Scientia de Deo audiat, ut Deum principium principiorum sine principio exque illo Spiritus Angelicos, hactenus nimis male intellectos recte cognosceret.

35. Postea explanarem, quid sit Deus justus, &

quando

& humanæ centrum, Juris sapientiam, Jurisscientiam, jurisscientiam, in quibus omne jus, suum cuique, quia justum est, tribuens & moralis Philoso-

phia comprehenditur.

36. Tandem ex juris rigidissimi origine ipsa quæstio oritur, quid sit Deus Creator mundi? Quid homo? instar Dei unus & triunus? Atque sic proit cum Natura Natura sapientia, Natura prudentia, Natura scientia. In Natura scientia ostenderem omnia visibilia, ut ante suere post lapsum nunc sunt, iterumque erunt: In Natura prudentia Rotam cœli terræque, ut omnia in bonitate gubernabantur, in lapsu jam gubernantur, tandemque gubernabuntur.

37.In Natura sapientia veró causam originemque mundi, ut extiterit, existit, ac extiturus sit, ex ip-To creationis centro in unitate trinitateque dicerem, ac hic simul, quæ Salamon scivit. Ipse (Deus) dedit mihi inquiens, horum que funt, Scientiam veram : ut sciam dispositionem Orbis terrarum, & virtu-tes Elementorum, initium & consummationem medietatem temporum, vicissitudinum permutationes & consummationes temporum, morum mutationes & divisiones temporum, anni cursus & stellarum dispositiones, naturas animalium, & iras bestiarum, vim ventorum & cogitationes Hominum, differentias virgultorum, o virtutes radicum o quacunque sunt absconsa & improvisa didici. Omnium enim Artifex docuit me Sapientia. Nullo autem libro uterer alio, quam Natura, Scriptura, Conscientia, ubiqué præfente, Physicam, Medicinam, Chimiam, Mathesin è multitudine suà ad unitatem reducens.

38. Hæc esset, Kirchere Charissime, Amice singulariter lariter Venerande, mea methodus paradoxa simplex, compendiaria, vera, solida : hujus auxilio, quo admirabilius est, eo admirabiliora profert, ingenium huic destinatum. Nec ardua, dissicilis, operosa est, sed simplicitate sua gaudet maxima : per gradus ascendit ad arcem Sapientiæ, omnibus visis, audi-

tis ac cogitatis excerptorum loco fruitur.

n-

ni-

0-

fa

id

it

an

m

nc

0-

a-

u-i

ie

0-

n,

) --

ーラーーーーー

n

39. Legi apud Johannem Nicium Erythraum de Jacobo Martino Modenesso, puero septenni, ab Johanne Baptistà Metzeto Servito informato, qui Romæ vestræ anno 1647 specimen incredibite in Theologicis, Medicis, Juridicis, Philosophicis, Philosophicis, Philosophicis, Philosophicis, Philosophicis, Philosophicis, Philosophicis publicè ediderit, de quo Martino, an eruortione tempore creverit nec ne, si haberes atiquid referre, gratissimam mihi rem sac res. Met ocus nostra narrata Metzeti institutionem sacile superat, nec plura præstare dissideret, si commodissimo ingenio destinaretur.

40. Quanta autem non præstaret, si Corpus Corporum, quod in nostris de Quinquennio libris delineatum videbis, staret elaboratum, cujus Methodo adolescens quindecim annorum senum hodie litteratissimorum multijugam lectionem æquare potest. Ne credas me scribere, suo ingenio, industriaque sed virtute scripti, quod omnia ad Unitatem reducit, E Bibliothecas quantas quantas universali methodo concludit. Sicuti hodie unus Typographus mille Scribas optimos non dissiculter superat, haud suo ingenio, sed inventa arte, quam didicit: Eodem pacto adolescens mille senes consueto more legentes potest antecellere, compendio Artis, qua Priores sui caruère.

ordinatis, unus homo millies mille, imo millies milles

millies mille scribas vincit, nec primarius Rotarum scopus hic est. Grandior longe restat, nempe notitia Providentia aterna, Orbisque terrarum motus, cujus typum clarissimum, Sapienti sat notum, reserunt. Et quassam hujus classis rotas, æri incisas cum aliis de Quinquennio inventis publicarem, nisi & Bibliopolas ab edendis, & Lectores ab emendis sumptuum magnitudo abhorreret.

42. In superioribus alium plane ordinem Scientiarum invenies; qui primo aspectu admirationem, in maturiore autem perscrutatione adsensum excitabit, simplicissima unique Sa-

pientiæ proprius.

43. Sed ordini tuo Paradoxa pergam indagare. Methodicam tuam ciftam excipit duplex
modus linguarum omnium, quorum prior docet omni linguarum genere Epistolas conscribere, posterior omnes linguas ad Unitatem reducere.

44. Quoad priorem? Idem videris mihi docere Epittolas omnium linguarum genere, quomodo Trithemius superiore seculo in Polygraphia sua Latinæ linguæ ignarum Latine. Idem Andreas Schottus in Schola Steganographica innuit. Sed sucus sunt artis, non artes. Sic mihi in promtu essent aliquot mille, imo innumera rota Steganographica, tam in omnibus linguis, quam hierogliphicis, quarum quædam 1124000727777607 680000, quædam 25852016738884976640000, quædam 620448401733239439360000, quædam adhuc plura Steganographica artiscia practice docerent, & desperata paradoxa ad usum & speciosum & utilissimum traherent.

45. Quoad

45. Quoad Posteriorem? quo nempe linguas ad unitatem reducis artificio mirabili, non nisi palmari arculà concluso, quo quispiam cum omnibus totius orbis nationibus reciprocà negotiatione communicare poterit. Hactenus varia vidi, mi Pater Kirchere, hujus nota Artificia; Spirensis ille Mathematicus Beccherus toto anno invento suo novo Steganographico insudavit, certissimè persuasus, se invenisse linguam hac operà universalem.

ta-

m-

um

10ro-

is,

do

m

nine

2-

a-

1-

46. Libere dicam: Omnes suo voto exciderunt, linguarum harmoniam naturalem minime attendentes, maximamque confusionem in linguas introducentes. Scias, Vir Sagacissime, Linguæ universali omne Alphabetum Linguarum ex asse contrariari ejusdemqué farinæ esse Proverbiales Linguarumque propriissimas formulas. His de causis omnes Steganographi, Alphabeti ordinem servantes proverbialesque dictiones novo artiscio superare nescientes, littus arant, Universali simplicique harmonia amissa.

47. Minime est impossibile lingua Universali artificiali cum omnibus mundi Populis agere; sed qualis qualis hæc est, spuria est lingua sensualis deperdita, quà Primiparens Adamus, ejusqué liberi ante consusionem Babylonicam locuti, quà Apostoli in sesto Pentecostes loquebantur, quam omnes Gentes intelligunt. Hæc justa Dei pænà in tot linguas se transsudit, ut Mater Linguarum hodie nesciatur, quanquam in verbo sehova sive quinque vocalibus occulta jaceat. Hanc artificialem Linguam naturalem Universalem in Lexico Universali Harmonico, & Corpore

Corpore Adagiorum Harmonico tradere me voluisse in Quinquennalium Admirandorum Com-

memoratione fenties.

48. Modos duos hos Steganographicos sequitur Steganographia Universalis, qua quispiam cum altero correspondente occultos animi conceptos communicare poterit, tanta secreti profunditati, at nullus adeo sit sagax humani ingenii conceptus, qui arcanum mentis negotium penetrare possit, idque innumeris modis & rationibus. Candide pronuntio: Non millia millium Steganographicorum artisciorum me demonstrare voluisse, sed tot modos, quot res & rerum combinationes: imo omnes simul, quot sunt, fuere Gerunt, virtute methodi cælestis prascribere.

49. Arcano Physiognomico tuo & assentior & confirmor, multitudiuem temperamentorum, inclinationum, formarumqué humanarum posse ad unitatem reducere, Cogitationesque ipsas hominum naturales, ut supra de se Salomon profert,

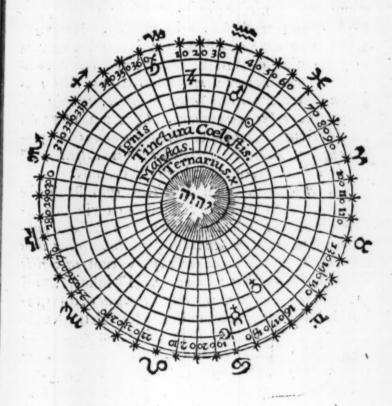
venari.

50. Musurgia tua in memoriam mihi revocat Harmoniam Musicam ejusque cognationem cum centro cœli terræque. Sub hac sepulta eminus contueor Admiranda nondum explorata quam plurima, ac ubique quo me verto nimia copia opprimor.

51. Arca tua Mathematica haud dissimilis Cista tua Artium, quam câdem inventione confistere noto, In Mathematicis messis Paradoxorum uberrima, in cujus segetem falcem hac vice immitre nolumus, copià deterriti, brevitate exclusi.

52. Placet tamen ex Centro natura exortam

ROTAM NATURÆ

tuæ censuræ submittere, Systema mirandum, son meum, sed alienum. Notandum autem Rotam hanc ad imitationem ipsius Naturæ esse sichtam pictamqué, ex se in se per se moventis; quam Deus omnipræsentia sua adimplet. Multa adderem de hac Rota Naturæ, sed simplicissimam ejus delineationem transmitto, commodiore otio

ejus intima tractaturus.

cunq; argumento extempore Orationem disponere doces, cedit dignitate superioribus. Non pauca artificia Rhetorica deprehendi, a quibus tantà rerum copia dicens impletur, ut singulis diebus extempore Orationem realem, singulis diebus folis propriam habere & per aliquot mille annos, imo in insinitum sic posset continuare. Quadam methodi admirationi majori sunt, extempore libros de quoque argumento ex quocunque scripto disponere & scribere docentes, quas suo loco reservamus.

imperitus cramina de quâcunque materie producere potest, artisicio Latinitatis Trithemiano suppar existimo: nec in omni bus Carminum generibus hujus modi tentare magna molis est. Verum in nullis speciem, in omnibus rem quero. Et infinita mihi artisicia paradoxaqué divina Benignitas dedit, quibus Germanorum meorum Poesin locupletare cogitabam, omnis Poesios Principium sinemque descripturus, ne ullus mortalium aliquid proferre potuisset, quod non descripsissem, nec descripta Posteri mei

multis millibus annis finivissent.

55. Unum Carmen Polytropon, centum millibus versibus constans, meditabar aliquando, quot versus, tot érant & similitudines & inter se Combina-

tiones metro materiaque per tot millia millium Combinationum semper illæsa. Argumentum tam mirisicissimi Poematis Deo, divinoque Amori confecrabam; qui Scopus unus unicusque vera Poesios.

56. Quam ineffabilis hujus operis sit commutatio, scis optime, Eminentissime Mathematicarum scientiarum Bibliothecarie, Athanasi Kirchere, cum in Combinatoria tua 50. terminos cum 50. combinas, hac numerorum congerie: 1273726838815420399851343088767005\$1529374945479547340800000000000. Numerus tam immensus est, exclamas, ut totus mundus libris de iis conscribendis impleri possit, of si totus Oceanus, imo totius Universibumidum in atramentum converteretur, prius id deficeret, quam librorum de iis conscribendorum sinis attingeretur, etiamsi millena millia millia annorum in iis conscribendis omnes homines impenderent. Quid dicis, si 100000. cum 100000 combinata conspicies; dirigente una Rota.

57. Nostri autem Poematis vilissima pars hæc est, cum singuli versus à singulis centum mille comparationum iterum accipiunt, & sic tot libris novis conscribendis materiam suggerunt, quot ferè

Combinationes.

n

æ

a

n

0

58. Innumera ex Arte Combinatoria inveniri posse in Medicinà, Chymiaque recte Paradoxis tuis subjunxisti, sed hoc optarem (moneam liberè) ut magis interna quam externa, nucleum, quam corticem quareres. Nam inventa Paradoxa vane speciosa simillima sunt sistitio Alchymystarum auro; Solida æternæ tinsturæ. Sicuti sistitium aurum in igne colorem auriserum perdit; Verum Aurum calorem sentiens triumphat: Sic inventa ludicra evulgata despiciuntur, vera magnifaciuntur, majore

majore utilitate indies apparente. Sed hac pro

equi bon que judicabis.

terem, ne denegares mi i occasionem præbere, quà Ponresicis maximi manibus propriis quædam Epistola a me in signum Observantiæ transmittenda, traderetur. Si occasio jamjam tam benigna minise præberet, ut Petitum meum ipsi Ponrisici oretenus posses declarare, viamque ad illum litteris meis exoptatissimam struere, summa jucundita-

te me perfunderes.

60. Vellem enim arcana ponderosissima, ad Christiana Ecclesia commodum singulariter proficua, candido ore stiloque candido tam admirabili tempestate Pontisci communicare, amore Reip. Christiana impulsus. Quam primum ergo tibi, Vir celeberrime, respondere placuerit ero quam paratissimus ad desiderium meum absolvendum. Nam acceptis iterum tuis litteras Pantisci tradendas eo transmittam, quo jusseris. Vale, Vir magni nominis, vel magis tui nominis, hoc est, Adaud is Kirchere. Vale meque redama eo, quo ego te, assectu. Dabam nimis volitante calamo. Lugd. Bat. die 19. April 1674.

Reverendissime T. Paternitat.

Observantiss promptissis musqué

Q. KUHLMANNUS

POSTSCRIPTUM

POSTSCRIP: TUM,

Cum Leydensem Editionem Kirchero mitteret,
paucis diebus ante acceptam Responsoriam
Kircherianam Posteriorem.

61. S AL V E.

Kirchere Chariffime,

Ccipe hic munusculum, quod missifi, quod accepisti. Responsionem enim frustranea spe hactenus expectans ad Posteriorem Epistolam, nescius sui, an illam Paternit. T. acceperit nec ne transmissam. Tutissimum ergo optimum que medium missi videbatur prelo sic subject as litteras nostras communicare, nec benevolentiam (spero) tuam audacia hæc minuit, multo magis Amorem erga me Tuum augebit.

Veritatem excedere ceu primo aspectu proptereorum raritatem multi judicant: majora profesto &
admirabiliora restant in enarranda vix copia, quoru
quædam alio tempore Tibi communicabo. Non
enim solum in Arte Combinatoria promissum meum,
§.18. kic relegendum, præstare queo, sed in omnibus
tuis operibus, & practice hoc coram Oculis Orbis Europai Tibi prima occasione monstrabo. Nec est, ut
de jactura gloriæ tuæ doleas.

63. Gaude,

63. Gaude, Vir magne, & gaudere potueris, stepossilio meo prudenter & Christiane obtemperaveris. Transmittam Tibi brevi Prodromum Quinquennii mirabilis editum, ut & Opusculum Germanicum Theosophicum, rarissimis rebus præsens tempus attingentibus impletum, in quo Calvinianor. Lutheranorumque Theologis ex 10. Capitibus primis Genesios 1000000000s decies centies millies millenas Quæstiones ad resolvendum proposui, ut verum atternum Evangelium, VERAQUE CATHO-

LICA RELIGIO appareat.

64. Amo Te, Kirchere, ceu Ocellos meos & à pueritià amavi : nec amorem meum difrumpet Præjudicium tuum, quod sæpies in & de litteraturà fecisti. Lapsus es cum seculo, lapsus corrige, si Veritas enitescat. Accendam facem clarissimam, Jesu favente: & à Jesu Christo mir aculose, ut suo tempore percipies, Scientiam absolutissimam accepi, ut hoc tempore mysterissimo Mysteria Scripture Natureque & ambarum Compendii, Hominis, Principibus Regibusque volentibus nolentibus revelem. Fiat divina Voluntas, cui obedire Christianum decet. Nam Jehova, dicente Daniele, dat Sapientiam Sapientibus, & Scientiam Intelligentibus, Ipse revelat profunda & abscondita : novit, qued in tenebris eft, & lux cum eo habitat. Si respondere placeat, amænissimum mihi erit nuntium : si displiceat, verbis modo pauculis per Bibliopolam tuum indica. Benedictio D E I Jehovæ sit tecum, lumineque suo Te illustret. Vale. Dab. Lugd. Bat. 19. Julii 1674.

POSTSCRIPTUM POSTERIUS;

KIRCHERIANAM

RESPONSORIAM Posteriorem

DE

JACOBO MARTINO

MODONESIO.

LLegavimus §. 39. Exemplum Jacobi Martini Modonesii, pueri septennis, quem summa cum laude in Theologia, Jurisprudentia, Medicina, Philosophia, inprimis Mathesi publice disputasse in sesto Pentecostes 1647. Historici narrant. Videantur Lotichius Theatro Europao Ann. 1647. p. 1387. Schultz. Chron. eod. Ann. alique huius classis Scriptores.

66. Minime verò excessisse hanc institutionem Centrum naturale, imò vix illius extremum attigisse, conati olim suerimus ostendere in Heraldi nostri Historici, Histor. xix. optimè scientes, quid

vera methodus posset.

67. Sententiam hanc meam confirmat exitus miserabilis, de quo Kircherus in Respons. egit, quoniam Satanas purè naturaliter in Filiis suis perditionis solum operatur, imò Theologorum Scholasticorum Antichristianismum docet, quibus

bus Diabolus loco Instrumenti sui utitur. O horribilissima Theologia Scholastica, quam ipse Diabo-

lus suos docet! Verum de hac alias.

68. Placet nunc ipsam narrationem apponere de Jacobo Martino, ceu Julius Victorius Roscius, sub fictitio nomine Jani Nicii Erythrai latens, testis oculatus narravit his verbis: Tria profecto at as hac nostra vidit nova, admirabilia, & qua omnem fere sidem excedant, ad que credenda, nisi ea oculis accepissem, mea nunquam duceretur assensio. Primum, Martham Marchinam, virginem Neopolitanam, sed etiam rum infantem, Romam in parentum finu delatam. Hat a nemine, nist fortasse divinitus edocta, egregie Latinam, Gracam & Hebraicam linguam noverat; tum Philosophicis, Theologicis, ac liberalibus omnibus disciplinis, non leviter erat, sed literate perita; deinde Epigrammata Graca sed Latina imprimis, eleganter arguteque conclusa, fundebat ex tempore. Cujus elegantis ingenii formaminter illustrium virorum imagines, qui med et ate floruerunt obieruntque, referre non distuli. Alterum, non minus admirabile, quod atas nostra conspexit, rusticanus quidam homo est, Benedicto Virgilii F. nomine. Hic in obscura pago, in asperrimis Samnitum montibus, natus, ab ineunte atate, Patribus Collegii Rom. Soc. Jesu, ad maximas illas arationes, quas habent in Apulia, operas elocavit suas; cumque vix sciret legere ac feribere, postquam boves domum reduxerat, nulla cujusque ope, sed naturali quodam bono adjutus, ad scribendos versus se dabat; atque illustri poemate, quod cum amnibus ab aliis editis eruditione elegantiaque aquari conferrique poffe videatur, D. Ignatium Lojolam, qui societatem Jesu fundavit, maximis atque verissimis prosecutus est laudibu. Postremo, quod

quod mortales omnes ad incredibilem admirationem effert, nostros ad se oculos puer, annos natus non amplius septem, attraxit, cui nomen est Jacobus Martinus Modonesius, ex ignobili agri Mutinensis paga, patre bajulo, ortus; ab coque in spem sive artificii sive exercitationis educatus, eo quod nollet filium se majorem habere; ut sepe etiam cum eo, à quo erudiebatur, jurgio contenderet, ac quereretur, sibi filium eripi, & assiduà illà studiorum exercitatione, que vires animi augeret, corporis minueret, minus eum aptum ad bajuli munus cui destinaverat reddi. Missa sacrificium faciebat, ac fortasse Parochi partes agebat, in eo pago, Frater quidam Joh. Baptista Mezzettus Servita, qui pueri ac pene infantis, ingenium adoratus, ex memoria, qua tradita sibi omnia tenaciter comprehendebat, O quia suis eum imperiis obsequentem haberet maximam in spem venit, posse se in illa quamvis infirmissimà atate, quoddam quasi adificium, ex omnium doctrinarum congregatione conflatum, excitare: memor fortasse Chrysippi, qui primum etatis in puero tempus, etiam triennium illud, quod nutricibus datur, dixit, aptum ad Doctrinarum institutionem, neque verendum esse, ne earum Intelligentiam capere, nec discendi laborem ferre posset, vix e gremio parentis egres-Sus. Itaque capit, pene Infantis mentem, optimis disciplinis informare; & quod incredibile, ac, nisiexperientia remita se habere doceret, stultum & ineptum aggressu videatur, tanta molis initium non a rebus minimis, ut mos est, sed ab omnium maximis atque gravissimis, fecit; nimirum a sacris litteris & a Regina disciplinarum omnium Theologia, ac deinceps ad reliquas progressus est artes : Hoc pacto : Docebat illum prius ejus, quam tradebat, artis vim definitione explicare ; videlicet, quid sit Theologia, quid Philosophia; quid

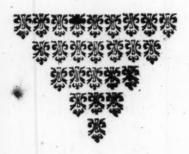
quid ars medendi, quid Jurisscientia, quid Rhetorica, quid Grammatica. Nam in omnibus hisce doltrinis excultissimum eum conatus est reddere. Deinde jubebat addiscere, quanam sit iliis subjecta materia, quam tractent & in qua versentur; tum quanam earum unaqueque ratione ac forma tractetur. Postremo docebat unamquamque artem in partes tribuere, earumque nomina & definitiones assignare: atque in-de occasione sumpta, pracipua eidem rerum capita, que in singulis disciplinis in disceptationem disputationemque vocantur, propenebat, suamque de illis sententiam aperiebat ; quam ille acceptam, ingenii, quo prastat, acumine, adversus quoscunque, qui vellent eam oppugnare, tuebatur. Sed audi rem miram. Tradebantur ea illi omnia à magistro Latino sermone, ac penitus in memoria defigebantur. Quid ergo? Illud etiam affecutus est puer, ut usum consuetudinemque Latini Sermenis consequeretur antea, quam Pracepta Latine loquendi, que puerilis doctrina tradit, acciperet : itaque verba effert, qua nemo reprehendat, eaque casibus & temporibus, & genere numeroque con-Servat. Quid opus est verbis? Vix triennium intercesserat à prima fratris illius Servita institutione, cum tantam vim Doctrina & eruditionis affecutus esse visus est, ut nibil sit in unaquaque elegantissimarum artium adeo constructum atque reconditum, quod non illius Intelligentia funditus pateat : nam quicunque periculum faciunt, in Theologicis, Philosophicis, aliisque liberalissimis litteris, iis se eorum, qua scire equum est eum qui eas artes profitetur, solertissimum exhibet; neque quisquam est in capiendo adversario ita versutus, qui eundem in aliquos fallacis cujusdam argumentationis laqueos induat. Omnes ille sedes, & tanquam domicilia, quarumcunque argumentationum novit;

novit; ille ea verbis definit, ille exemplis illustrat. Sex ab hinc mensibus venit in Urbem : continuo fama ejus adventus exivit, ac pervenit ad doctissimos viros. Dedit operam unusquisque, ac Pater imprimis Sfortia Pallavicinus, ut eum nosset, aspiceret, quidque in litteris posset, experiretur. Neque solum inventus est opinioni, que de ipso erat respondere, sed superior etiam existere : At que omnium consensu sic tum est judicatum, monstri ae prodigii cujusdam simile videri, tantam vim doctrina ac eruditionis in eam atatulam convenirc. Quod cum ad Quasitores sidei esset delatum, quod suspicarentur, id quoque Damonum prastigiis posse contingere, est ab illis vocatus in jus; sed statim omnibus sententiis absolutus, atque insuper palma, eleganti opere elaborata, donatus. Voluit etiam (cujus causa Romam accesserat) aliquot peculiare facultatis sua specimen dare. Quamobrem propositis tota urbe edictis, ausus est omnes, quo vellent, & quacunque de re vellent in contentionem certamenque vocare, ac locumpugna Ædem D. Marcelli in via lata, ac diem ejus dem pugna fest um Pentecostes, constituit. Qui dies cum jam advenisset, tum licuit videri populi Romani universi erga puerum illum studium, qui nihil sibi esse faciendum prius existimavit, quam ut puerum septennem videret, cum doctissimis viris in litterario certamine compositum, qua ab ipsis objicirentur, quasi tela retundere, atque rejicere : ac, ne aliqua conventionis suspicio oriri posset, simul ac quisquam ad disput andum accederet, ex omnibus omnium Artium disciplinis sortitio capiebatur, qua de re esset disserendum. Itaque tanti ad eum omnis generis, atatis atque ordinis hominum concursus facti sunt, ut iis non modo Ades D. Marcelli, qua satis ampla est, verum etiam via, Adi proxima, complerentur, neque ills

(48)

Illi, qui paulo serius venisset, quidquam esset difficilius, quam cubito, humero ac toto corporis impetu, sibi aditum in adem facere; adeo ut Cardinales non pauci, parafrenariis & aulicis suis stipati, cum conarentur in confertam turbam se immer gere nec possent, cogerentur conatu desistere, ac domum sese recipere. Hujus dici plausus fuit, puero illi merces laborum studiorumque suorum. Etenim non ita multos post dies, circumfluens laudibus, sed inanis a pramio (ut scias, quantus hic Virtuti sit honos) Bononiam versus Româ discessit, una cum Magistro, qui eum non in suam modo gloriam, verum etiam utilitatem peculiariter fovet. Ajunt, eum in itinere Florentia paululum constitisse, & a Mediceis illis Principibus tum perhumaniter exceptum, tum muneribus amplissimis locupletatum. Ac, si aves scire, quonam genere vestium utatur, habitu incedit militari, serico auroque distincto; lateri ensiculus adheret, & longa pileo variis coloribus pluma adjungitur. Vale. Roma V. Idus Augusti 1647. Hucusque Roscius. Vale. Leydæ. Menf. Augusto 1674.

2 JY 59

QUIRINI KUHLMANNI Responsoria

DE

Sapientia Infusa

ADAMÆA, SALOMONÆAQUE,

circa Februarium 1676.

LUBECAROMAM

scripta

AD

ATHAN ASIVM KIR-CHER,UM.

LONDINI,

Excudit Johann Gain pro Authore, Mense Majo & prostant apud Gulielmnm Cooper Bibliopolam atthe Pelican in Lit
tle - Brittain,

ATHANASII KIRCHERI

RESPONSOR IA POSTERIOR

Ad Kuhlmannianam Epistol. posteriorem:

Excellentissimo& Summe-Erudito Viro,

D. QUIRINO KUHLMANNO,

Domino meo apprime colendo.

1 VIr Excellentissime Πνοσοφε Volvi & revolvi non sine stupore Epistolam tuam, quam nuper pro summo & eviscerato, quo me
prosequeris, affectu ad me dari voluisti πες' της κανοσρίας σε εςανόθεν Αλμένης obtento beneficio.

2. Quam & compluribus Tomis comprehenfam, præloque paratam te habere scribis, sub titulis prorsus prodigiosis: de Clave scilicet
Atternitatis temporumque, Centralis Scient & Abysso; de Mysteriorum Myriadibus raegs o Eora rav
confertis Voluminibus, quæ ex infinita multitudine in unum reducis omnia.

3. Magna fane a ms a καὶ ανεκφώνητα promittis; QUÆ, UTI SUPRA OMNEM HUMANI IN-GENII CAPTUM LONGE CONSTITUTA SUNT : ITA EA QUOQUE A NEMINE HUCUSQUE NON DICAM TENTATA, SED NE COG TATA QUIDEM FUISSE AUDACTER AFFIRMO.

4. Atque adeò aliud mihi fuspicari non liceat,

nisi talem te divino munere Scientiam adeptum esse, qualem sacra Pagina de PROTOPLASTO & SALOMONE testatur; explico, Adama-am, Salomonicam, verbo: INFUSAM, nulli Mortalium, nisi tibi soli notam, cæteris inexplicabilem Scientiam. Quod non crederem, nisi Tu

ipse rei Veritatem fatereris.

5. Novi, hujusmodi Scientiæ ita comparatum esse, ut ejusdem Possessor de nulla re in Universitate rerum obvia, dubitare possit, sive ea sint Substantiæ intra Intelligentiarum Splæram conditæ; sive in Mundo Hylæo corporeo involuto amictu existunt: sed veluti in speculo quodam Veritatum æternarum luminibus irradiatæ, simplici contuitu sine discursu, Angelico more contemplari.

6. Verum enim vero cum hocce donum non proprie Homini in hâc Mortalitatis caducitate constituto, sed jam æterna felicitate beatis competat; Quis non videt, sæc implicare contradictionem? Si enim, teste Ecclesiastico, cunta res sint dissiciles, nec eas Homo sermone explicare possit, certè in insula Scientia hæc omnia desicient.

7. Dedit Devs Mundum disputationi Hominum, ut studio et labore non res cognitas, sed ignotas rerum Virtutes exectas in Usum humanum convertant. Si insusa et calitus data Scientia omnia novit, omnis in cognoscendis rerum arcanis labor frustraneus utique foret.

8. Quis autem, quam tu fateris, a Déo obtentam Scientiam ex tam innumerabilium Sapientum, queîs hoc Seculum floret, multitudine & varietate, eam aut dari posse, animo concipere po-

terit?

1

F

fi

f

P

V

ir

b

p

9. Quicquid sit, ego sane considerato rei non parvi momenti negotio, pro singulari, quo te prosequor, affectu, etiam atque etiam quam obnixissime contenderem, ne hanc tuam noviter obtentam Scientiam, Centralisque Abyssi Profunditatem, ulli vana quadam jactantia ostenderes, ne tertii post Adamum Salomonis dicam, & cum rissu nomen incurras.

10. Potissimum hoc seculo Sarcastico, quo Criticastrorum, Trasonum, & Sicophantarum non est numerus, qui aliud non moliuntur, quam ut gloriosos aliorum labores, canino dente rodere,

fannis ludibriisque exponere non cessent.

1

1

n

a

11. Quod verò in Scientiæ tuæ Exempli sistas Prototypon, Jacobum Modenesium, puerum septennem omniscium, quam luculentissimè patet, Te de totius historiæ serie nondum bene instructum suisse.

12. Hunc ego anno 1647, una cum Magistro suo P. Mazetto Monacho, non familiariter dunta-xat, novi, sed & ejusdem in Theologicis & Philosophicis examinatorem egi. In consessu verò 12. PP. Purpuratorum, in Ecclesia S. Marcelli, de dictis Scholasticis & Peripateticis disciplinis puplicas conclusiones summa admiratione omnium defendentem audivi.

13. Deinde iterum circa varias notitias privato ratiocinio puerum adortus sum; Et in Scholasticis quidem utcunque eum substituse memini in reconditioribus vero naturalis Scient æ recessibus, uti & in Mathematum doctrina, ignarum prorsus & ἀνο τον comperi. Imò sine Magistri præsentia nec ad hæc nec ad alia quicquam respondere norat. In publico vero Præside Ma-A 3

gistro suo datis responsis, etiam admirabilem se

præ stabat.

14. De hisce omnibus certior factus Innocentius X. Summus Pontisex, etiam ad instantes Cardinalium deprecationes, nunquam tamen eum ad oscula pedum admittere voluit, vel ex hoc capite, quod ejus Doctrinam sibi valde suspectam esse diceret, in tanta incapacis pueri ætatula, et Pontisicem quidem non tam præsagi animi instinctu, quam divino quodam nutu id prædixisse, tragi-

cus utriusque exitus sat superque docuit.

ambi rat, spe desperatâ, minis præterea Sacræ Romanæ Inquisitionis metuque perculsus, ad suum Monasterium Butriense, Bononiæ vicinum reversus, & deinde intolerabilibus Conscientiæ stimulis in transversum actus, relicto discipulo è turri altissimà, inspectantibus Monachis, non obstante prævia& ad pænitendum ferventissimà exhortatione peractà, formidandà desperatæ mentis insanià præcipitem se dedit, eique animam suam, quo cum in Vità commercium habuerat, (horribile dictu) tradidit.

16. Contigit non multis post annis, me Puerum primo Omniscium Laureti, quò devotionis causa concessum, in sacræ domûs Ecclesia invenisse, munere Scopatoris, uti vocant functum, quem & denuò examinatum prorsus à varo a entro, stupidum, ignarum, nullo sive linguæ Latinæ, sive ullius, quam professus fuerat, Scientiæ vestigio relicto, ut proinde de Historia Tragica dubitare

non possis,

17. Verum

fi

d

m fo 17. Verum ut ad institutum nostrum revertamur. Quod porrò de Arte Combinatorià, cæterisque Paradoxis meis, tum in Polygraphià, tum in Musurgià, jam publicæ luci traditis, meliori modo fieri potuisse contendis, nil moror; cum SCIENTIÆTUÆTAM SUBLIMISET Ocosairos prorsus incapacem ineptumque me esse humili mentis obsequio fatear.

18. Quæ scripsi ego, divina aspirante gratia humano more, id est, studio et labore adquisita Scientia scripsi; non divinitus inspirata aut insu-sa, cujusmodi puram inter Mortales dari non e-

xistimo.

- 19. Quicquid sit, sufficiat mihi, ea, quæ edidi nova & παράσοξα ab ALEXANDRO VII. PONTIFICE MAXIMO, IMPERATORIBUS FERDINANDO III. ET LEOPOLDO, deinde à REGIBUS ET PRINCIPIBUS INFIMIS ET SUMMIS, non solummodò facto experimento comprobata; sed et communi calculo fidem suam, Veritatemque hucusque sustinuisse. Nec defunt indies ex omni natione Advena, qui novæ doctrinæ arcana participaturi ad me censluant.
- 20. Et si non dubitem, quin tu Amantissime Quirine, pro INCOMPARABILI INGENII TUI VASTITATE meis nugis & majora & admiratione digniora sis proditurus. Sussiciat, ut dixi, me quæ Casaris Imperio mihi commissa suerant, pro ingenii mei tenuitate, executum obsecutum que suisse.
- 21. Quod denique de litteris, ad fummum Pontificem dandis, eidemque propriis manibus à me confignandis, te cogitare scribis.... quæ scribo, ut quanta cautela & circumspectione Romæ procedendum sit cognoscas.

A 4

Ecce, Vir prestantissime, hæc tibi pro mea sinceritate & amore vere germano indicanda duxi ut in arcanis, antequam lucem videant, debità cautelà utaris. Quanta enim malorum Ilias, ex inconsideratà scriptione resultet, ego jam 40 annorum spacio, quo in hoc omnium Gentium & Nationum Theatro, meam, utut possum, Personam ago;

frequenti Experientià comperi.

24. Quæ itaque scripsi, æqui bonique consule; amoris honorisque tui causa scripsi, neque ideo te mihi offensum iri consido. Vale, VIR MAG-NE, multos in annos Deo, Reipublica litteraria, Tibi, meque, uti facis, benevolentiæ tuæ savore prosequi non desiste, Romæ 18, Junij 1674.

Eruditionis tua

Cultor & Admirator

ATHANASIUS KIRCHERUS.

*****

1 Sapientia Incarnata, Jesus Christus, com Patre & Spiritu Santto Deus Triunus, reseravit Librum Triunum Scriptura, Gratia, Natura occlusum, ut myriades Mysteriorum Orbi insinita recludantur.

Responsoriis tuis posterioribus, Athanasi Kirchere, satisfaciet præsens Epistola, exinsperatò Romam, inqué Romà te videns, cujus aspectum post transactum hactenus silentium obstupesces. Candor meus ingenuus, quem Seculum hoc deplorandum rejicit, justit munus hoc litterarium, et eò gravioribus argumentis justit, quò durioribus modis fallax Sapientiæque expers Doctrina mo-

derna suppressit.

e

-

ki

X

1-

i-

te

i-

7

3. Admirabilissima enim sorte arreptus, Batavorum divinitus-venientes clades confirmavi,
ac temporis Signaturam notans, Signum aliud esse a Figura, Figuram a realitate, et instare Antediluvianam, Mosaicam, Christianamque Prophetiarum Impletionem, ceu Apocalypsis prophetavit, supra captum Pseudotheologorum assurgentem, retinui me tacuique, usqué tandem realis

eventus pro me responderet.

4. Verum de his tecum agere nulla incessit cupido, nulla cogitatio, sed saltim de istis rebus Litterariis, quarum olim ad te seci mentionem. Verissima inventa suère, quæ allegaveram posterioribus nostris, nec Veritas veriora narrare potuisset, quam narraveram, ut publico prelo rudes nostras Litteras communicarem tui causa, ne ansam præberem Tibi aliisque, de promissis meis dubitationem habendi. Videbantur tibi nostra ceu ansam naria averadunta, supra omnem humani ingenii captum longe constituta, a nemine huc usque ne cogita-

ta quidem, Adamaa, Salomonica, nulli mortalium nisi mihiSoli nota, tantoque stupore teinvolvebant, ut vix, ac ne vix vanæ jactantiæ attribueres, infu-fam Scientiam puram inter mortales dari non existimans.

7. Proposui ergo, Charissime Kirchere, radios quosdam illustres ad te hâc vice emittere, dante Deo, talesque radios prodam, absqué odio et ira scribens, quales minime à me expectasses. Primum Protoplasti et Salomonis Sapientiam, quantum hæc ab istà distaret, indicabo; deinde quantum Adamaa ab Angelica, nostra infusa ab Adamaa disserret, recensebo, meamque autem Scientiolam, qualemqualem Europæus Orbis tuà motus censurà prædicat, vix exiguam particulam infusa Sapientia, in Orbe existentis humano, esse nuncupandam, niveus Confessor consitebor.

6. Nam ab isto tempore, quod de admirabilibus quibusdam nostris inventis docuit, crevi in omni Scibili, decies adhuc majore Scientià Calitûs affectus, atque in Silentio mecum quiescens, singulis diebus, ne dicam, fere horis, Myriades παρασοξοτάτων Mysleriorum novellas aspexi, didici, inveni, innumerabili numerorum serie adscendens, gratiaque Cælesti descendens iterum, ut sidem mihi ipsi sæpissimè denegarem, si evidens rei Evolutio me derelinqueret, hoc est, nisi Experientià in omni

I

Scibili confirmatus apparerem.

7. Scit JehovaJhesus me verissima loqui, nec mihi aliquid adscribatur quæso, quod minimè mihi adscribendum veniat, nec in me aliquid suspectum habeatur, cum minimè meum, sed Cælestis Pansophiæ donum suspectum habeatur. Non ab insusæ Sapientiæ posse ad esse, sed ab esse ad posse mea consequentia erit, et tibivolenti-nolenti, amantissime Senex, rei veritatem hac Epistola demonstrabo.

demonstrabo, ut agnoscas temporis signaturam, si velis, hoc est, si absque prajudicio Judicii lance

innata MEA pensitare pergas.

8. Nam Seculum hoc horribilissimum est, Sectariorum plenissimum, vel in Pontificis, vel Lutheri, vel Calvini, vel Mennonii, vel Quakerorum, vel huim aut istim hominis verba jurans, et veritatis potius jacturam faciens, quam Sectarii Erroris. Infinita vera sunt, qua a Pontificiis, Lutheranis, Calvinianis Sectariisque cunctis falsa creduntur, et contra falsa qua vera: multa in Pontificiis bona, qua ab aliis mala dicuntur, multa in aliis mala, qua a Pontificiis bona nuncupantur, et verbis meis tamdiu omnes resistent Sectatores, usque tandem tremebundi Veritatis divina vindictam juxta Scripturas sentiant.

9. Ast de istis rebus cum Pontifice ipso agendum est non tecum, et generalis Concilii opus erit, non jussu Pontificis aut ullius Sectarii institutum, aut confirmatum, sed jussu Jehovæ, qui iterum miraculis, ceu tempore. Elia Petrique, Sapientiaque insusa, vera à falsis discernet, Turcas, Judæos, Gentes ad universale concilium et vocans et

convertens.

10 Suspicabaris me talem divino munere Scientiam adeptam, qualem saera Pagina de Protoplasto et Salomone testatur, hujusmodique Scientiæ ita comparatum profitebaris, ut ejusdem Possessor omnia creata, veluti in Speculo quodam, Veritatum Æternarum Luminibus irradiata, simplici contuitu sine discursu, An gelico more contemplaretur; addebas tamen implicare hæc contradictionem, quia Deus mundum Disputationi hominum dederit, et istam Scientiam æterna selicitate Beatis, minime Mortalibus competere, nullumqué innumerabili-

merabilium Sapientum, queîs hoc Seculum florere,

eam aut dari posse animo concepisse.

11. Reverá nihil mihi ex tuis Litteris tantopere placuit, quam libera de infusa Scientia Confessio tua, et clarissima demonstratio ignorantis nostri Seculi, quod ne animo quidem queat concipere, Theosophiam adhuc dari, ceu ipse, litteratarum rerum Orbis moderni experientissime Arbiter, tanta tua distractione, Sententia tua contrarietate tanta, mox pro, mox contra me, imo te agens, lubricus, angvillizans, anceps, Polyposus, suisti Testis.

12. Prajndicium autem, quod de Sapientiâ, Prudentiâ, Scientiâ infusâ Latini nostrates Academici alunt, miserabile prosectò Praindicium est deperditæ Theosophiæ, quæ saltim habitat in Amicis Jehovæ juxta Scripturas, non in Inimicis, qui nomen Jehovæ, Gentilium Deorum recordatione, contra mandatum, Exod. 23 V.13. profanant; Sanctam Sapientiam Sanctæ Scripturæ aliena Ethnicismi Altralis cognitione, adversus Apostolum

Act. 19. v.19. commaculant. 13. Hinc à Jehovà derelicti, 61 Jehovælumen nec agnoscunt, nec 6 100 50 curant, ac peregrinum Ignem in T 300 70 Christanismum cum Nadab et 5 v 400 Abibu inferunt, Ignem puta in-10 40 fluentiæ Astralis, non Lucem cæ-50 5 litus infusam, Cacosophi, non 70 5 200 Theosophi; Aristotelici, haud 666 Salomonæi existunt, ex Apostolicis fiunt Sectarii, ex Christianis Antichristi, paucis; in Ira Dei tandem Apocalypticus A A-TEINOS 666, nihil callens præter Apocalypti-

14 A te concendo altissimis per Jehovam pre-

cum APNOYME 666.

cibus, O Kirchere, ut penitius paulisper LUL-LUM tuum respicias, Virum, sunt verba tua in Præs. Combin. Sanctitate et Religione plenum, utpote qui exoticam quandam, atque ab omni humani consortii necessituaine remotam vitam in monte Randa egerit, ubi divinarum rerum contemplatione absorptus, admirandum hoc Dostrina genus verius superna luce, et SPIRITUS sancti distamine, quam intenso studio, et insita ingeni sagacitate et labore comparaverit, vel ex hoc capite navenis vuov aci beodid anov et e contra ut altius consideres Lullianos Persecutores, præter imposturæ et Sycophantiæ piaculum de hærescos quequé et Necremantiæ nesando crimine accusantes, Nicolaum

Eimericum et Gregorium XI Pontificem.

15. Lullus stabat in Lumine Numinis Numinequé Luminis, perspiciebat rerum centrum, ex lumine per lumen in lumine, ex numine per numen in numine, et lumine Spiritus Sancti illuminatus %οσοφώς secundum captum seculi sui, Opuscula tam multa exarabat, ceu a Carolo Bovillo numerantur sequentia : Liber Gentilis duplex, Liber contemplationis duplex, Ars compendiosal. 2. Ars magna, Ars inventiva, Ars demonstrativa, Ars X Propositionum, Tabula generalis, Ars brevis dettrina Puerilis, Liber Blaquerna, de mirabilibus, de Maria Virgine, de Angelis, de Antichristo, de Anima, de Refrigerio Intellectus, de ascensu et descensu Intellectus, de Principiis Theologia, de Principiis Philo-Sophia I. 10. Ars Philosophica, de Philosophia, Liber Proverbiorum, Ars Medicinal. 2. Ars Juris 1. 2. Liber Significationis, Liber Luminis, Ars Concilii Ars navigandi, Ars Astronomia, de erroribus Boerii et Fulgerii, Ars Pradicandi, de Militia, Qualtiones Sententiarum, de Pradestinatione, Diffu-

tatio inter ipsum et Saracenum, de his, que Deo sunt credenda, de Incarnatione, de Proprietatibus Dei, Pradicatio contra Judaos, Ars divina, de Potentia objecto et taltu, de duratione, de Beatitudine, Liber Chaos, Liber Quastionum, de sexto sensu, Liber Natura, de Amico et Amato, de arte amatoria, de Philosophia Amoris, de tertia Figura, de 1 et 2 Intentione, Logica nova, de homine, de Medicina Peccati, de Tartaro, disputatio Fidei et Intellectus, de Intellectu l. 2. de liber à Voluntate, de Memoria, de IntellectuDei, de V Sapientibus, de Deo, Ars notanda, Ars Electionis, de divina et individua Majestate, de Experientia Realitatis, Liber Phantatici, de Concordià Fidei et Intellectus, de qualitate Actuum anime in Beatitudine, de propriis et communibus Actibus, de perseitate, de divinis Personis, de Potestate divinarum rationum, de nominibus differentiarum Personarum, de sufficientia trium Personarum, Ars Mystica, de perversione Entis tollenda, Metaphysicanova, Liber Physicorum, de ignotis Corollariis, de naturali modo intelligendi, Supplicatio Reymundiana, de ente infinito, de possibili et impossibili, contra Averroim, de fallaciis, de 100 Syllogismis contradictoriis, de Natali, de Lamentatione, de divina Unitate, de Substantia et accidente, Excusatio Reymundiana, de fine, de terrà Sancta, de articulis Fidei, de VII Sacramentis, Rhetorica nova, Liber Articulorum, de efficienti et effectu, de facili Scientia, de Quastionibus Sapientia de Deo et Universo, de Forma Dei, de Substantia et Actione Dei, de Qualtione alta et profunda, Libri Alehymia, atqué hujus notæ profunda varia, Theosophicum Lectorem requirentia.

16 Lulliani Persecutores erant homines si-

ne

C

b

Je

pa

ri

ur

m

for

nis

Le

mi

qui

pec

tan

ut p

rate

deta

Art

infu

bilin

ftru

de cr

Subt

mod

tem :

ne lumine, sine luce, eaque de causa Luminis Lucisqué Hostes; nec Papa Gregorius XI. nec Martinus V. Bullis suis, re bullis, lumen Ocodidacion damnare aut confirmare possunt, cum Papæ nulla Authoritas Theodidacta sit, sed dolose extorta et impetrata Potestas, Isabelicæ Majestatis Character, quem, nisi Clemens X. exuat subitoqué abjiciat, cum sutilitatibus Latinissimis Pontificiis aliis, ceu Martinus V. abjecerit levem Gregorii XI. bullam, totus Orbis Christianus brevi abjiciet, Jehová ipso apparente. Rideant paululum et paululum horum rigorem verborum, per me liceat: rideant, et ridentes mox plorabunt, risumqué sum immaturum, Leone ex Silva calitus adveniente, mox deplorabunt.

17. Quod Pontificibus cum Lulliana Theofophia commercii fuit; idem istud ceteris Latinis, nec Theosophicam Scriptionem alii capiunt
Lectores, quam Theosophi, nec lumen, quam illuminati. An vides, dilectissime Athanasi, Causas,
quibus agitatus Artem magnam Lullianam tot impeditam scopulis, tot spinis et tribulis implicatam, tot salebris et senticetis horridam reperisti,
ut parum abesses, ceu sassus fuisti, quin ex desperato labore et calamum et animum abiceres.

18. Nam cum nondum certus sis, an infusa detur Scientia? et Lullus tuus ex infuso habitu Artem magnam invenit, infuso genio descripsit, infusis terminis usus, ac quasi in speculo omne Scibilium genus nullo ferè negotio cognovit, instructus arcanissimo Physicæ Tincturæ Mysterio, de cujus possibilitate tam ancipiti ore in Mundo Subterraneo, Oedipoque Agyptiaco disputas, quomodo voluisses, vel potuisses genuinam Lulli mentem attingere? Videsne cur tot injustissimos Theasant particular des subterraneo.

fophus Lullus Cenfores habuerit, à tam paucis captus, ab omnibus ferè carptus? qui Lullianam artem explicare, renovare, restituere cogitat, necessario debet in Lulliana Vita innocentia, Scientià, luce ingredi, Sanstissimo Sapientum Lapide, quoad Cognitionis certitudinem instructus, et Natura Gazophilacium in interioribus cellulis perscrutari, alias UMBRAM Artis magna

adumbrabit, minime SOLEM.

20. Amavi te à primà pueritià propter mirum istum animorum consensum, quo me redamasti: et amo te quanquam redamorem tuum supprimere coastus esses, exque isto amoris impulsu promissis meis, si Jehovah arriserit, stabo hác vice uberrimè, præter Voluntatem meam in alienam messem hastenus extemporali calamo excurrens. Protoplasti itaque Sapientiam delineaturus principalis Sapientiæ Adamiticæ Agnitio in istà agnitione quiescit, quis Adamus suerit ante lapsum in lapsu, post lapsum? Et quid Mundus, ac cur creatus, cujus suit Dominus?

Locus iste sive Spatium, quod Mundi nomen gerit, suit ante Mundus Spiritualis Angelicus, Luciseri Thronus, et quasi Cor Regnorum Angelicorum. Cum enim Deus Triunus in Creaturis Omnipotentiam suam Creaturis suis demonstrare voluerit, creavit ex nihilo ad Triunius Jehovæ Imaginem Triunum Regnum, in sanctissima Sanctitate constitutum, cujus Dominatores, vel Reges Potentissimos, tres ad Imaginem suam secundum Similitudinem suam, cum innumerabilibus An-

gelorum Myriadibus fecit.

22. Michael quasi Fortitudo Patris, Lucifer quasiLuxFiliiDei, Vriel instar Spiritus sancti ignei Regimen accepère Triunum cum singulis suis Legi-

0

c

q

n

ti

C

n

te

p

d

fl

pi

n

C

I

n

ti

onibus, et quanquam Re gnum Triunum fuit, suère tamen tres mundi Angelici in unico mundo, tria Regna in unico Regno ad Triunius Dei Jehovae Imaginem Triunam, in omnia secula seculorum gloriosissimam.

23. Erant tres Hierarchix in unica Hierarchia, et numerus unus in a ternatura Unitate, ut neque bonum, neque malum, neque medium esset, quia nullum malum, nullum contarium, nullum Oppositum, nulla Abyssus, nullus Ignis. Ascendebat sacrosanctissima Bonitas, et ascendendo ascendit in Æternaturo ascensu ad Æternaturum ascensum, cum Æternaturo ascensu ad glorificandissima Spectacula Bonitatis Triunius.

24. Lucifero autem labente, bonitateque Filii increati cum Patre et Spiritu S. Triunius Dei abutente, Ignis apparuit, Abyssus se manifestavit, Oppositum erupit, Contrarium superbivit, Malum evomuit pestilentissimum suum sum set maledictissimum Regnum cum sociis lapsis suis Lucifer, sammi vomus Draco sundavit, ut Michael cum Angelicis Cohortibus suis, et Uriel cum Subditis suis sanctis, in Bonitate increata fanctissima constantes, distincti, transmutatum Angelum ejecerint, Princi-

pio Temporeque se prodente, anteà ignoto.

25. In hoc principio creavit Elohim Globum aqueum et terreum in Locum extrusi Luciferi, qui Cor suit Angelicorum Regnorum Trunius Regni, Spiritualemque Mundum, lapsu Angelico informem, Luce Filii Dei irradiavit, Corporalem Mundum creans, inqué Luciferi extrusi loco, Hominem ad Imaginem suam, ad Imaginem Trunius Dei de centrali pulvere Globi terrei finxit, sufflavit que in nares ipsius halitum Vite, puta fortitudinem Patris, lucem Filii, slatum Spiritus Sansti, h. e. Animam, Mentem, Animum, ut factus sit Triur i

B

Dei vivens animatus homo Triunus.

26. Rex ergo novus dominium accepit in terram, inque terræ Plantas, Lapides, Animalia, et quoad Animum totius universi fuit Compendium, Μακιοκο ομε ΜικεοκοσμΘ; quoad menten Lucis cælestissimæ Epitome Paradisiacique Horti accuratissima Synopsis; quoad Animam, Angelicorum Spirituum Corporalis Imago, triuniusqué Regni reinstaurata quasi Anima novellaque Connexio,

æternaturo adimpleta Vinculo.

27. Triunum Angelorum Regnum erat ante lapsum incomprehensibilis Angelisqué ineloquenda Bonitas, post lapsum duo Regna bonitatem comprehendebant suam, ex contrario Regno Luciferi (cujus nomen Angelicum Secretissimis saltim Theodidattis cognitum) Malitià haud ipsis notà sese progenerante. Bono a malo hiscè turbis distincto, malum Omnipotentia Elohim in Naturam suit transmutatum, Lucequè Filii Dei irradiatum, valde bonum creavit natura Orbem Creator; in Arbore Boni et mali vestigiis relictis, qua Satanas olim ante Creationem Mundanam legerat, ut medium quoddam intra Bonum et malum humanus noster Globus extiterit.

r

t

ì

n

fi

n

(

*

u

28. Adamus ergo terrenus erat Angelus, Corporalis Spiritus, terrarum Princeps, habens Sapientiam plenissimam, mediam, valde bonam, ingentem, sublimem, insusam, puram, fanctam, absolutam, perfectam, omniumqué rerum naturalium, cælestium, Spiritualium absque omni studio, simplicissimo intuitu callentem, si Abyssum Unicam malitiæqué sontem excipias. Tam incognita enim Protoplasto Malitia suit, ceu post lapsum increatæ Lucis Bonitas, nullamqué scientiam de malo ac Abysso serà aliam habuit, quam nos miseri jam

(19)

jam de Bono ac Abyssi Abysso, Germanico Verbo Ungrund à me salutata, ab Abgrund ceu contrariodistinctà.

29. Quatenus terrarum Princeps ac Rex, ornatus erat Naturælapientià, Naturæprudentià, Naturæscientià absolutissima, ut omnes Cœli Terræqué Causas Originesque (puta Luce irradiatus,
non Satanæ lapsu principiò tenebricosas) ex signaturà momentaneis cogitationibus aspexerit,
omnes cæli terræque cursus Vicissitudinesque in
rota mundi accuratissime præsciverit, omnes cæli terræqué vires in tribus Regnis, Plantarum
regno, Lapidum-regno, Animalium-regno ad votum nutumque supra captum nostrum lapsum
sciverit.

21. Possem hic Gratià divina Ingenii vela expandere ad stuporem Latinorum, si vellem : possem inaudita Adamiticæ Naturasapientia, Naturascientia Specimina proferre, ut disceret imposterum insusæ scientiæ donum Latinus Orbis cognoscere: Epistolæ autem Angustia prohibet supercisiosa alias Prajudicia ne uz ma Assis curanti mihi. B2

32 . Quatenus Corporalis Spiritus, erat Protoplastus adimpletus facrofanctissima Paradisifapientia, Paradisiprudentia, Paradisiscientia, cuius Virtute benefica Paradiff Principium fine Principio, Medium abique medio finem fine fine, didi-Cit Paradifiacus Filius Oculiffimus; ut Æternatucos Paradifiacarum Combinationum Infus, æternaturis Lucis Spectaculis excrescentes aspexerit wirtuofilimolque aternantis Lucis affectus, aterhante Luce aternantis Lucis aternanti Luci affectos fulpexerit, de quibus fine fine stilus noster ageret, nec fatisfaceret.

33 . Lingua enim Paradifiaca requiritur, que nec dictent, nec difereur, enjus auditu mirabilissimus Jehova Thesus aliquando me indignissimum Timi Pamulum, fuit dignatus, à quo tempore supra communem captum fapere incepi Adolescens Ottodecemis, gratiofillima Spiritus S. Gratia, cui Æternatura fit Gloria Gloriarum : nec opus est ut de Paradisiacis 6 2 8 0 8 3 aliquid annotem cum terreftres 1, 4, 6, 0, 9, 9,) mondum capiantur. Et quid non infaniens Latinorum captus mihi posset attribuere, signa tam incognita 6,2, 8,0,8,9,0, et ipsis cognira b, 4, 8, 0, 9, 9,) nec cognita, in Paradifiaca Sapientia proponenti? Velim sciant quod in bis nibili sciant, nec possunt judicare in rebus Cogitationes suas superantibus.

n

n

n fe ill

n

tu

m

pi

ac

re fir

ex

34. Quatenus Homo terrenus erat Angelus, Anima humana induta erat terreftri Angelorum-Sapientia, Angelorumprudentia, Angelorumscientia, ut Angelicis Gregibus conjuncta, Angelica saperet, Angelica provideret, Angelica agnosceret, ac corporeis Animi vinculis terrestri domicilio infixa hæreret, Mentis autem luce fplendescens

descens soluta nec soluta inter Angelorum Michaelis Urielisque Regna exultabunda, glorifica, magnifica ambularet, Triunum Jehovam in Triuno Jehova ex Triuno Jehova triunis Jubilis pradicans.

Triuna Sapientia, Prudentia, Scientia Adamas fuerit ante Lapsum, & in quantis Gloriosissimæ Gloriæ Spectaculis Homo vixerit, Triunius Jehova Triunum creatum Orbis terrarum Numen? Adamo autem tentato, intraque 40 dies lapso. Adamas Sapientia decrevit, postque 40 horarum Somnium in Marità adductà divisa fuit, usque tandem tertià vice Serpentis Infernalis fallacià plenissimè lapsus, Paradisum amiserit, in Abyssum Corporalem ex Abysso Spirituali Mundo denuo transmutato, Lucemque Filii Dei Triunitatemque suam deperdiderit, ignitam Animam & mundanum Animum Mente latente reservans.

Adamus autem in corporalem Diabolum Luciferumque, momento lapsûs, suisset transmutatus, cumque eo Mundus in Corporalem Infernum, nisi Filius Dei, Verbum Patris æternum, Mifericordia inessabilissima motus, ignitam Animam, in mundano Animo incarceratam, promissione Seminis Mulieris temperasset, Naturam Tincturæ Benesicio lucidissimæ affecisset, ac Genus humanum Prophetia gratiosa mactans, Gratie tempus Scripturamque Sacrosanctissimam, impulsu

Spiritûs S. dictandam, introduxisset.

37. Hinc Adamaa Sapientia post lapsum vix ac ne vix Umbram Triunius Sapientia ante lapsum retinuit, nec tam alta, ceu rudes nostri Latini sine Intelligentia infusa lumine garriunt, & ex Scintillula, promissione Filii Dei accensa per

Signum

Signum, Figuram, Realitatem, sive per Antediluvianum Tempus, vetus & novum Fadus, crescere fuit coacta per omnes Numeros usque ad Millenarium Triunum, Apocalypticum Millenarium, trium Temporum Compendium, in quo tandem deperdita Adamæa Sapientia corporalis, plenissima Mensura iterum restituta, eminebit.

38. Sapientia ergo Antediluviana Signum fuit ex infusa Sapientia Adamaa & Signi numerum habuit usque ad Tempus secundum, qui Demarium fuit, nec Denarium in ulto Patriarcha excessit, aut excedere potuit vel debuit, usque Signum duobus effluxis Millenariis exfignatum esset.

39. Hinc Antediluviana Prophetia, nempe Deisapientia, Deiprudentia, Deiscientia sub Demarii Signatura essoruit, cumque ipsa Sorores ejus Germanæ, Naturasapientia, Naturaprudentia, Naturascientia, ambarumque Proles, Deinaturascientia; & totum Signum, (quanquam in Signo propria Figura ac Realitas occulta, ceu in Lilirosenknops, Scripto Germano demonstravimus,) sub Denario suit exsignatum.

n

a

C

ev

m

te

re

40. Legalis Temporis Sapientia Figuram posfedit, Figuræque Numerum à Denario ad Centenarium; Evangelium autem Realitatem cum promisso Mulieris Semine, Jesu Christo, Dei & Mariæ Virginis Filio, ostendit, Realitatisque numerum à Centenario usque ad Millenarium, hoc est, lapsi hujus Orbis Finem, restitutique Paradisi Paradisiacæque Sapientiæ Triunius Mille-

narium.

41. Sub paucis his Verbis infinita Sapientiæ humanæ Mysteria deteximus, totque incredibiles rerum rarissimarum Thesauros occultavimus, Gratiosa Gratiosa Jehova sapientia permittente, quot nul-

lus Latinorum suo aprope attinget.

43. Cur frontem contrahis, Athanasi Charissime? Fateor, Latinis talia percipere scandalumesse, cum nullum frequentius verbum præter APNOYME. 666 sive Nego in Academiis suis vel docent vel discunt: Theodidacti autem Jehovam Jesum Omniscium in Præceptoris Doctorisque Locum assumserunt, à quo Sapientiam istam addiscunt,

quæ ipsum Orbem terrarum fabricavit.

Adamæa m Sapientiam post lapsum à Salomonæà, ceu Unitatem & Centum distare, ex adductis percepisti, ac Salomonæam nullam in comparationem venire cumAdamæà ante lapsum, è demonstrato rerum Centro fortasse audivisti. Sed lubet tui Causa in mei Amoris Signum aliquid evidentiùs de Salomonæà Sapientia hic disserere. Salomon sub Figuræ Ovel O, Corde totius Orbis terrarum enituit, & omnis Figuræ illustrissimum infusum habitum realiter impetravit, ut ante ipsum nullus par ei suerit, nec post ipsum surrexerit, Jehova promittente.

45. Nam in Signo Denarium numerum nuf-B 4 lu lus excessit, nec in Figura Contenarium vel Coronam alius habuit; ut post vel ante Ipsum sub Lege nullus major, sapientior, magnificentior Salomone. Sub Realitate autem ipse Deus-Homo,
Jesus Christus, de se dixit: Ecce plus quam Salomon est in hoc loco? præsignisicans, Jpsam Sapientiam incarnatam esse factam, Verbumque Jehovæ humanitatem induisse, ut Generi Humano deperditam Adamæam Sapientiam iterum restitueret, Salomonæa Sapientia multis modis majorem.

De Salomonæá Sapientia sic Scriptura: Indidit Deus Sapientiam Salomoni, & Intelligentia multum admodum, & amplitudinem animi secundum arena, qua in littore Maris. Erat enim Sapientia Salomonis major, quam Sapientia omnium Orientalium, & quam omnis Sapientia Ægyptio-Sapientior etiam fuit omnibus Hominibus, Ethane Ezrachao, & Hemane, & Calcole, & Dardaho Filiis Macholis: pervasitque Nomen ejus in omnes Gentes circumquaque. Et elocutus est termille Sententias, fuerunt que Cantica ejus quinque Supra mille. Elocutus ettam est de Plantis a Cedro, que in Libano usque ad Hyssopum, que prodit e pariete: denique elocutus est de jumentis & de volucribus, & de Repulibus & de Piscibus. Quamobrem veniebant ex omnibus Populie ad audiendam Sapientiam Salomonis; ab omnibus Regibus terra, qui audierant de Sapientia ejus.

47. Sapientia, Prudentia, Scientia Salomonis ex omni Centro totius Figuræ se aperuerat, & cunctorum Adami liberorum cognitionem soli ipsi conjunctim dederat, ut Signi 12, 2, 3, 0, 2, 3, 5, Figuræque 12 3 Ogazæ trium Millenariorum, in Sinu ejus essent contuendæ.

48. Hinc omnes Orientales jure Salomoni B 2 cedc-

cedebant, tum omnes particularem quandam affluentiam vel b, vel 4, vel 8, vel 0, vel h 4, h 8, h 0, h h, vel 4 8, 40, 4 h, 44, vel 80, 8 h, 84, 88, vel h h, 04, 08, 00, vel h 48, h 4 0, h 4 h, h & 0, h & 8, h & 4, h 0 h. ho4, hod, vel h4do, juxta Temporis figurati Ingenium geniumque accepiffent : Salomon autem Universali affluentia b, 4, 3, 0, 54, 58, 50, 55, 4 8, 40, 46, 44, 80, 86, 84, 88,06,04,08,00, 548, 6 40, 545, 580, 588, 584, 5 0 b, b 0 4, b 0 8, b 4 8 0, omniumque Astralium Combinationum, quarum industriose hoc in loco incuriosi apparemus, fuit beatus.

49. Ne credas, Kirchere, me hic scribere secundum nugas hodiernas Astrologicas, à quibus tam alienus, quam ista ab ipsa Theosophià; sed secundum Naturasapientia, Naturaprudentia, Naturascientia septem Columnas, excisas ab aterna Sapientia, Domum Natura adiscante, ceu noster Salomon Prov. 9.1. docuit, nec Ignorantia Signorum horum Elocutionis, mihi, sed ignoranti Seculo adscribenda, cum suo tempore in Teutonicis nostris hos Characteres explicabimus Scriptis.

50. Et quanquam inter Orientales, Ægyptiorum Populus gloriosam Sapientiæ palmam sere cunctis Gentibus præripuit, interque ipsum Ingens iste Naturalium Scientiarum Secretarius, Hermes Trismegistus, suæ Genti Chymicarum Solutionum saccendit; Ipsa tamen Hermeis Hermetici-

que Temporis Signatura humillime submittit Sceptrum Ebræorum Salomoni, litemque Latinorum definit, dubitantium, an Salomon Transmuta-

t

i

n

0

q

u

F

t

C

l

1

toria Artis Possessor fuerit nec ne?

SaPientior Sapiens Rex fuit omnibus Hominibus, Deisapientibus, Ethane Ezrachæo, suisque cunctis Prioribus, quia omnibus specialis faltim illuminatio vel 5, vel 2, vel 3, vel 0 n 2, nd, no, n n, 2 d, n 0, 2 n, 2 n, 30,3 1, 32, 33,0 1,02,03,00, 0 0, 128, 120, 8 12; 140, 161, n 6 2, p p, p 02, p 06, p 2 60 0, ex interna Deisapientia, Deiprudentia, Deiscientià, data fuerit, juxta Figuræ Proprium; Unico autem Salomoni Generalis illustratio cuncto affluxu internarum Virtutum, puta 6,0 n 6, n, n 0, n n, 20, 2 n, 2 2 6, 2 08,8,8,288,01,02,00, ,28, 120, 12 8, 1 1 0, 1 5 h, 1 3 2,0 n, nO1, nO6, n 2 d O, ferie Combinatorià numerosa combinantium, quam clarissima, tam illustrissima.

52. Accellit adhuc Unita Virtus Naturæfapientiæ Deisapientiæque, externæ internæque affluentiæ, interni externique Coeli, invisibilis visibilisque Mundi, & omnes Deinaturæsapientes, ætate Salomone majores, illuminati stabant vel in h h, vel λ λ, vel δ δ, vel O ⊙, vel h h λ λ λ, h h δ δ λ, h h ⊙ ⊙ λ h h h h, vel λ λ δ, λ λ ο ⊙ 0 0 0, λ λ h h h, λ vel δ δ ο ⊙ λ δ h h, δ δ λ λ δ δ λ λ λ δ δ γ vel ο ⊙ δ δ γ δ δ γ vel η h h h h γ ο ⊙ λ λ γ h λ λ δ γ ο ο ο ο ο γ vel η h λ λ λ γ h λ λ λ γ h λ λ δ ρ h λ λ δ λ μ h λ δ δ ρ h λ δ δ ρ h λ δ δ λ λ γ h λ δ δ ρ h λ δ δ λ λ γ h λ δ δ ρ h λ δ δ ρ h λ δ δ λ λ γ h λ δ δ ρ h λ δ δ λ λ γ h λ δ δ ρ h λ δ δ δ ρ h λ δ δ λ λ γ h λ δ δ ρ h λ δ δ λ λ γ h λ δ δ ρ h λ δ δ δ λ λ γ h λ δ δ ρ h λ δ δ λ λ γ h λ δ δ ρ h λ δ δ λ λ γ h λ δ δ ρ h λ δ δ λ λ γ h λ δ δ ρ h λ δ δ λ λ γ h λ δ δ ρ h λ δ δ λ λ γ h λ δ δ ρ h λ δ δ δ λ λ γ h λ δ δ ρ h λ δ δ δ λ λ γ h λ δ δ ρ h λ δ δ δ λ λ γ h λ δ δ ρ h λ δ δ δ λ λ γ h λ δ δ ρ h λ δ δ δ λ λ γ h λ δ δ ρ h λ δ δ λ λ γ h λ δ δ ρ h λ δ δ δ δ ρ h λ δ δ δ ρ h λ δ δ δ ρ h λ δ δ δ ρ h λ δ δ δ ρ h λ δ δ δ ρ h λ δ δ δ ρ h λ δ δ ρ h λ δ δ δ ρ h λ δ δ δ ρ h λ δ δ ρ

24, n, h, OO, & &, vel n, h, h, h, 2 & OO; Solus autem Salomo ceu Sal & Sol & Homo Hominum elocutus est crium Millenariorum Sententias in suis tribus mille sententiis cantavitque in suis Canticis triointa Seculorum Cantica, et verè S A L O M O N, Germanis FRIDER I CVS Salomon suit, dum ex & & in & & per & & habitum insusum eduxit, explicavit, demonstravit.

73. Hinc Coeli, Terræque Vires, Superiorum Inferiorumque Conjunctiones Agnationesque, Elementorum Matricem Qvinariumque Cœlestem terrestremque Septenarium, inque Septenario Ternarium, Scientia verissima tam ore quam stilo protulit, secundum trium Millenariorum Signaturam, dispositionemque tam coelestium quam terrestrium, Mediatore Spiritu Elohim, persectissimé attigit.

versales, Instrumenta omnis Sapientiæ creatæ, nimirum Deisapientiæ, Naturæsapientiæ, Delnaturæsapientiæ, divina inspiratione calluit, Signaturamque internam ac externam in Creatis Cœlestibus, terrestribusque evolvens, magnum Naturæ Mundique Librum, in tria Volumina Septempartita distributum, absque omni hæsitatione legit perlegitque, magnumque Naturæ Mundique Compendium, in tres Tabellas septempartitas distinctum, Hominem, secum ubique habens, nullius Scientiæ cogitationisque Astralis expers vixit.

 'Alphabetumque Naturæ fub hac \$ \$ \(\text{o}\),involu-

tione latentem, minime ignoravit.

76. Hinc elocutus est de jumentis, & de Volucribus, & de Reptilibus, & de Piscibus, Animalium tria Principia, 全, 文, ⊕, triumque Principiorum ち, 半, さ, ⊙, ♀, ♥,), è quibus Naturam Animalium iramque bestiarum, accuratissimè descripsit, ceu par erat tribus Millenariis.

Hinc reddidit Aurum Hierofolymis sine numero, & Argentum instar Lapidum, Mineralium naturam fecretissimam optime sciens, cum 3. Mineralibus Principiis, 4, \$, \(\phi\), propriissime in Regno Minerali, nimirum inter Vegetabile & Animale Medio, inclusis; nec Metallicus iste Lapis famosus, Hermeticum Secretum Gentili Christianorum errore dictus, Ipsi incognitus, cum Centenarius Tincturæ numerus Salomoni fuerit proprius, ut sic Metallicum Septenarium 5,4, 8,0,2, \$,), ejusque 4 cum 5,4,2,0, 9,9,); ¢ cum 1,4,8,0,\$,\$,); ⊖ cum 1, 4, 6, 0, 9, 9,), hujusque Classis cetera ex Astrali Septenario externo 5, 4, 8, 0, 9, 9, 9, & internoSeptenario secreto 1, 2, 6,0,9,0, facillime cognoverit.

58. Quamobrem veniebant ex omnibus Populis ad audiendum Sapientiam Salomonis, tam Summi quam Infimi, Philosophi Hermetici Ægyptiorum, Regionumque aliarum; ab omnibus Regibus terræ, qui audierant de Sapientia ejus, cum Regina Arabiæ elocuti, quidquid in Animis, nec absconditum erat Salomoni omne anigma triginta Seculorum, in toto Denario septem Artium triumque Sapientiarum, Prudentiarum, Scientiarum latens aut occlusum, ut sic major esser Rex Salomo, Scriptura ipsa teste, omnibus Regibus terræ divitits ac Sapientia, ac realis Princeps Orbis, cum

Principie

ti

m

8

m

ti

B

po

is

ne

Æ

no

om

Ty

riâ

que

18

cor

Principis ac Regis proprium est omnes excellentia donorum Animi superare, quibus prapositus.

jor nec minor, cum ex Signatura Triuna Temporis & Denario 1, 4, δ, Θ, 9, 9, 9, 1; sub Signo 1, 4, δ, 6, 10 Figura in O seu undecimo vel potius Corde Mundi quiescente, nullam aliam agnoverim: Hæc Salomonis suit cognitio, Jehovam timentis, non Idola colentis, & infinitum discrimen inter Salomonæam Sapientiam ante Lapsum & post Lapsum, cujus Testimonia præbent Scripturæ Libri Salomonai, Proverbia & Ecclesiastes, ut Latinorum infaniens de Damnatione Salomonæa Præjudicium ex istis mox ruat.

60. Proverbiorum enim Liber residuus Salomonææ Sapientiæ Character, est æternis Sapientiæ Mysteriis plenissimus, quanquam hodiernis Bibliorum Interpretibus cum ceteris Scripturæ Libris vehementer corruptus correptusque: Ecclesiastes contra clarissimum Speculum Salomonææ post Sapientiæ amissionem Consolationis, in variis locis fragile, imo Salomonis Scriptoris vix ac ne vix dignum, Vanitati Vanitatum plus quam Æternitati Æternitatum insixum, ut in Scriptis nostris reclamem: Æternitas Æternitatum &

omnia Aternitas.

61. Adhæc fingularia funt, quæ de Juvene Tyrio, Abdemono, Josephus Judaus, ex Dii Historia Phænicia, Menandrique Ephesii scriptis narrat, quod Salomonis Victor & in solvendis Salomoneis & proponendis aliis ænigmatibus extiterit. Quæ si vera sunt, post lapsum Salomonæum hæc contigisse, certo certius est.

62.

ti

be

fu

al

al

th

17

pu

0

if

If

q

vi

T

16

A

Ď

m

m

m

Po

M

ur

lis

qu

quis

62. Verba Dii hæc : Τον Τυρανναντα εεροπολύς μων Σολομώνα πόμ μαι φασὶ πρὸς τον είρομον α΄ς νίγμωτα, καὶ παρ ἀυτα λαβείν ἀζιαν. Τον δε μὶ θυναθέντα λύσαι τὰ ἀινίγματα πολιά των χενιμά. των ἐις τὸ ἐπιζήμων ἀναλώσαι είτα δὶ ᾿Αβδημονον τινα Τύρων ἀνόρα τὰ προτεθέντα λύσαι, τὰ ἀυτόν ἀλλα προβαλείν, ἀμη λύσαντα τὸν Σολομώνα, πολλά πό είρωμφ προσαποτίται χρήματα. Menandri ista: Τελευτή σαντ δ ΄ ᾿Αβιβάλν, διεδέξατο τὴν βασιλέιαν τὸς ἀυτά, είρωμ Θ, βιώσας ἐτη τριακοντα τέωταρα... ἐπὶ τότων δὶ τις ην Α΄βδεινών Θ, παϊς νεώτερος, ὁς Ενίκα τὰ προβλήματα, ὰ ἐπέτασσε Σολομών ὁ ἰερο. ο λύμων Βάτιλευς.

63. Lapsus autem Salomonis longè altiori caufæ adscribendus venit, quam tota Babylon comprehendit, ac aliquà parte æqualis est lapsui Adamæo, quia utriusqué causa fuit Dominium in Naturam juxta proprios affectus. Adamus anhelabat Matrice ipsius Abyssi uti, è qua Mundus erat restitutus, sub ligno Scientiæ boni &mali latente: Salomon utebatur Bono & Malo pro suo libitu lubituqué, non solum sciebat; a supernaturali ductu, qui proprius erat sancti populi, in ductum naturalem omnium Gentium lapsus.

64. Mandatum Jehovæ expressum apud Mosen erat: Quum ingressus fueris in terram, quam Jehovah Deus tuus dat tibi; ne discito facere secundum abominationem Gentium istarum. Ne invenitor in te, qui traducat Filium suum aut Filiam suam per ignem: utens divinationibus, planetarius aut Conjector, aut Prastigiator. Item utens incantatione, aut requirens Pythonem, aut Ariolus aut Necromantis: Nam abominationi Jehova, quis-

quis facit ista: et propier abominationes ist as Dem tuus expellit istas à facie tuâ. Integer esto cum Jehovà Deo tuo. Nam Gentes ista, quarum tu hares futurus es planetariis & divinis auscultant. Te

autem non ita, dat tibi Jehova Deus iuus.

65. Causam hujus Mandati adhuc clariùs ipse Moses 4. v. 19. expcsuit. Et ne subiatis, inquiens, oculis tuis versus Calum, quum aspexeris Solem aut Lunam, aut Stellas, ullam rem exercis calestis, tum impellaris & incurvans te eis colas ea, qua impertitus est Jehova Deus tum reliquis amnibus Fopulis sub universo Calo: Vos enim assimpt Jehova. O Verba ponderis gravissimi, super intellectum totius Babylonis modernæ altissime posita! In istis latet absconditus Verus lapsus Salemonis Israelisqué ejus lacrumossissimus deplorabilish musque.

66. Salomon Naturæ ingentes Spiritûs cognovit, Solis, Lunæ. Stellarum, Ignis, Aeris, Aguæ, Terræ Gubernatores potentishmos, quorum Regimini amnes Populi sub universo Cælo subjecti, amnes res naturales, Vegetabilia, Mineralia, Animalia acministrantes; nec in istis juxta Temporis sui Signaturam suit aliquid ipsi occultatum. Descripsit igitur ista amnia sucqué Populo communicavit, cujus Testimonia in his aut istis frag-

mentis and Gentes adhuc funt residua.

67. Salemon contra mandatum Dei Uxores multiplicans non folum, sed extrancas ex emni Populo sub cælo pulcherrimas centra gravius Mandatum seligens, sacillime juri Naturæ Gentium indussit, Maritabusque suis permisit cultum Solis, Lunæ, Stellarum, exercituum qué cæterorum; quem impertitus est Jehova Gentibus Patrum ipfarum

farum, sub prætextu seductus Indulgentia divina Rationisque humana, quâ bilance, Dei Legem secundum nutum suum ponderavit. Aspiciebat MysteriaMagnaliaqueNaturaSpirituum tantorum, Regum, Principumque superioris mundi, qui loco Dei pro qualitate Regionum singularum administrabant inferiorem Mundum, è nutu Dei, nullaqué sædera cum Gentibus tantæ Potestatis, vel excellentiora, vel sirmiora, vel gloriosiora sore, quam Fæminarum Spirituumque eorum receptione ratiocinabatur.

68. Hinc istælacrumæ, & Salomonis in Ecclefiaste & totius Israelis post ipsum! Hinc isti Cultûs Solis, Lunæ, Stellarum apud Populum â Jehova assumptum! Hinc istæ minitationes apud Prophetas horribilissimæ, pervicacesqué Israelis in
Idololatricis Cultibus suis Progressiones! Hinc
Librorum Salomonæorum â piissimo Rege Hiskia
destructiones conflagrationesqué! Millia hic arcana latent in Scripturæ Prophetis, quæ explicare
nostratibus Latinis impossibilia sunt, nec Oedipus
Agyptiacus in hisce est Oedipus, quanquam
verus etiam in nova Ægypto Latinornm Oedipus
Ægyptiacus.

69. Hactenus legisti, mi Kirchere, toto cælo à te distantia, Veritati consona, Babyloni dissona, contradictionis implicationem, qua me laborare, quoad infusam Sapientiam pergis, in omnibus tuis Verbis inesse, non in meis, jam nimium serò deprehendes, Infusum nempe donum non proprie Homini in hâc Mortalitatis caducitate constituto, sed jam aternà Felicitate beatis competere inque infusa Scientià omnem difficultatem, studium laborem dessicere.

70. Quantæ hic non Contradictiones? Infufum donum non propriè Homini competere mort

at

de

nı

fit

ne

ne

ne

min

ur

no

re

re

or

no

tei

en

un

Si

in

nu

m

me

ce

Pa

fal

tali, Salomonica Scientia respondet, quæ Homini Mortali Salomoni suit data. Æterna selicitate beatis insusum donum convenire, Salomonica Prudentia irridet, quæ Hominis mortalis Circulum nullibi excessit, nec beatum istud attigit, quia ipsius Salomonis dictum est, cunttas res esse dissiciles nec eas hominum Sermone explicare posse, quod Tui nescius, Kirchere mi, allegas. In infusa Sapientia omnem dissicultatem, studium laboremque desicere, Salomonica Sapientia destruic, Speculum clarissimum infinitæ dissicultatis, Studii, laboris, cujus testimoum præprimis Salomonaus totus Ecclesiastes.

- Infusam calitusque datam Scientiam omnia noffe, exque hac confequentia omnem in cognofcendis. rerum arcanis laborem frustraneum utique fore, Contradictio contradictionum elt, cælestium, terrestrium, infiniti, finiti, increati, creati Confusio omniumqué numerorum in cœlo & in terra luscitia. Infusa calitusqué data Scientia tanta novit, quanta Creatori placuit proprietatique temporis ipsius convenit. Salomonæam Sapientiam in numero Centenario stetisse, Millenarireservatum cfle, nobis Signaturæ demonstratio evincit, parvujumque in proprio fuoMundi centro nosse inhumerabilianni numerotum numerabilis numerus myriadummyriadummyriadum attestatur. O'quanti momenti verba fub liorum verborum cortice !
- Pansophia attribuator nobis, hæc effluxus saltim sinitus est Sophiæ istius, qui supra omnem Panso

(34)

Pansophiam infinite - incomprehensibiliter, inadsequibiliter, supra captum Creaturarum omnium qualium qualium, exaltatus; & effluxus sic sinitus, ut ipsum Guttulam minutissimam ad
respectum 100000000 Oceanorum, millies
millies-millies ampliorum Oceano nostro amplissimo, nominare è verà Cognitione motus
nequeam. Ex verà Scientiaprudentiasapientia vera Humilitas, vera Pansophia, supra
omnem captum pansophum Creatorem suum agnoscens, laudans, gloriscans.

nis nullibi major, grandior, inexhauribilior est, quam in insula Sapientia. Omnia humana nostra Instrumenta ad infinitum istud finitum minime sufficient, animusque noster inslammatus Orbi terrarum inservire, nocte dieque Compendia excegitat, quæ infinitæ nostræ sinitudini subservire possent ad inenarrabilia Arcana Dela charribiliore modo proferenca, satisfacientes nunquam Nobis, nunquam Ali-is.

74. Nunquam Nobis? Quò plus in Abyffum inspicimus, cò plus ex Abysso haurimus; quo plus haurimus, cò plus exhaurimus, ncc exhaurimus aliquid. Labor ex labore Cogitatio ex Cogitatione, Scriptio ex Scriptione, infinitè multiplicatur: animus noster in Corpore fragili inficitur, oneratur, maculatur, ipse indies fragilior, inæqualior, ac in perpetua inæqualitate sihi indesinenter æqualis, perpetuis Vanitatum remoris Fragilitatum Oceano inhærens.

ri

ne

ca

ef Si

pela

la la

bu

er

ju

de

ri

fu

to

ri ai ti

CI

0

ci p

(35) (74) Nunquam Alies? Singulis enim fingularis saltim se adprobat Genius, à quo, si Scriptio necessario absit, satisfactio Scriptionis abest, nec capitur, sed carpitur, atqué hic opus, hic labor est secundum omnium Ingeniorum geniorumqué Signaturam mentem exprimere propriam, ne Lector fructibus, quos expetit, destituatur. Insuper illuminata illuminatis, mundana mundanis; laboriosa laboriosis perplacent; contrà displicent laboriosis mundanisqué illuminata, illuminatis laboriosa mundana, inqué Mortaliet bus immutabilis quafi contrarietas, et hoe anicum in Scriptoribus constans, quod nihil sit constans.

76. Et Tu ipse hoc loqueris Exemplo tuo, Athanasi mi, cum tam insperatum de insus Sapientia specimen jure suspectum Tibi debeat esse, juxta Latinissima tua Societatis Signaturam; quo dato habitu rectissime tibi apparuit tam Latino-rum quam tuorum voluminosorum errorum ruinosus exitus, totque laborum frustraneorum litteratorum miserabilis lapsus. Hinc ausugis ad autoritatem innumerabilium Sapientium hujus seculi, ausugioqué tuo prodit se interna Cogitationis

tuæ Sorex.

77. Quid Insipientibus innumerabilibus seculi præsentis Antichristianissimi cum insusa Theosophia, paucissimorum divino dono? Errent cum insanientis Sapientia sua Consultis, Ethnicis Græcis Latinisqué, per me licet. Dicant de insusa Sapientia stosculum illud Homericum: Ουδέ κεν αμβαίη Βορδο ανήρ ε καταβαίη ουδε εί δι χείρει γο είνοι κ, πόδει μέν : illud Epicharmeum: Τον πόνον πολέπιν μμιν πάντα τάγεθ οι θεοί: illud Euripidaum: Πόνοι ευκλείαι Πατήρ: illud Solonis:) νεροκω αεί πολλά διδασκόμενος: illud Menandri-

num

πυπ : Της έπιμελείας παντα δελα γίγνεται : ilInd Hestodeum: Τήν διε αρετήν ίδρωτα θεοί προπάροιθεν εθηκαν αθάνατοι, μακρός διε καὶ δρθιος όιμος επ'
αυτήν, καὶ τρηχώς τὸ πρώτον, έπην δε εἰς ἀκρον
πκητας ἐπιδίη δι' ππειτα πέλει χαλεπή περεκσα:
Illud Isocrateum: της παιδιείας ρίζα πικρά, γλυκείς διε καρποί.

79. Ashrment cum Latinis Cicerone, Livio, Sallustio, Virgilio, Horatio, Ovidio, Catullo, Tibullo, Propertio; addentque istis Senecas, Plinios, Tacitos, Fabios, Valerios, Velleios, Martiales, Juvenales, Persios, Claudianos, Petronios, Terentios, Plautos, Cornelios, Silios, Symmachos, Svetonios, Floros, omnesque Augustai stupendi seculi inimitabiles Latinitatis Magistros, sequiorumqué Seculorum.

80. Repetent hujus monetæ aurea dicta, Lucretio monente, ex Augustæi ævi Simiis, Christianorum Homeris, Virgiliis, Horatiis, Ciceronibus, Semecis, cunctisqué (Heú, quantis Viris! Risum tenete, vel lacrumas potius, in deploratos Latinos stantes (secundum Virgilianam Elegantiam) ut stat dura Silex, aut stat Marpesia Cautes in Latinorum νόμω καὶ χώνα, instantesqué adversus Theosophiam ἀσσενδιον πόλεμον πολεμίζειν κοὶ μαχέθαι cum Aristophane γράθωντες, εκλεύσωντες, καὶ τῆ γλώτ τη πολεμήσοντες, διπλῦν ἔχοντες τόν νέν, quanquam nec Pelei Filii, nec quos genuit ἀργυρόπεζα θέτις, θυγάτης ἀλίσιο γέςοντες, κοὶ, ceu iste testis, ἀπό δρυὸς ἐδι ἀπό πέτενς. ἐνεςὶ γαρ, ut divinissimus Plutarchus σοφώς καὶ σαφώς scripsit, καὶ μυ εμηκι

200AG

2

1

I

c

if

q

Ca

tr

fu

236

ru

ni

tu

82

at

Fi

K

rai

Co

Æ

dos

(v

Box

Box

Ste

χέλ. και κατά σαροιμίαν, τέτλιξ μέν τέττις εχ-

Spos, wignans sièmipuat.

ı

1

ò

S

LI

Sifte calamum! define nugari cum Latinissimis Christianorum Pseudochristianis! Cur picem istam, Anime mi, attingis, papyrum niveamChristianamqué Sapientiam nolens-volens maculans! Videsne turpissimos Academiarum, vel nomina turpissimo nomine, Athenarum Anti-christianissimarum slores? Suntne Moriones isti Semigræco-latini, Græcis Latinisqué antiquis longo numero nondum pares, innumerabiles Seculi hujus Sapientes, quorum Autoritâte Te detendis, O Kirchere? Non funt Sapientes, fed Apocalypticus Aareivos 666, Apocalypticæque Meretricis Admiratores, quorum nomina scripta non funt in libro Vi a à jacto Mundi fundamento, Ap. 17. v. 8, 9. Væ uis innumeris Sapientibus, Athanasi Kirchere; Vætuæ Societati, Sapientum istorum Capiti, Societati Latinissimæ Antichristianissimæqué, è quâ, ut abeas, hortor Te per salutem tuam, adhortorqué animitus.

82. Societas enim fesuitica Agnidraconis Caput est, atqué Jesuiticæ Societatis Caput, Idolum, Fulcrum, Firmamentum, καὶ πὰν ἐν πῶς Τυ, Athanasi Kirchere, mihi fuisti, non externo Prapositi generalis nomine, litteraturà tamen omnivarià; Corpus Agnidraconinum 72. Academicæ turris Ædisicatores, puta Academici vel λατίνοι Aberdonenses, Altorsienses, Andreani, Angiersavenses, (vel Andegavenses) Bambergenses, Basilienses, Bononienses, Bordeautenses (vel Burdegalenses) Bourgenses (vel Biturigenses) Breslavienses (vel Stephanopolitani) Caenenses (vel Cadomenses) Cambridenses (vel Cantabrigienses) Colonien-

 C_3

fes

fes, Complutenfes, Conimbricenfes, Dilingani, Dorpatenses, Dovayenses (aut Duacenses) Dublynenses, Erfurtenses, Ferrarienses, Firmenses, Francofurtenses, Franckerani, Freyburgenses (vel Friburgenses) Giesseni, Glascenses, (aut Glasquenses) Grenobleenses (Gratianopolitani) Griphswaldenses, Graningenses, Heidelbergenses, Helmstadienses, Jenenses, Ingolfadienses, Kielenses, Kanigbergenses, (Regiomontani) Koppenhagenses (Hafnienses) Krakavienses (Cracovienses) Leipsienses (Lipsienses) Leydenses, (Lugdunenses Batavorum) Londinenses, Lovanienses, Lyonenses, (Lugdunenses) Maceratani, Moguntini, Marpurgenses, Montpellierenses (Montispessulani) Neapolitani, Orleansenses (Aurelianenses) Oxfordienses (Oxonienses) Paduenses, (Paravienses) Parisienses, Perusini, Pisani, Poiltisenses (Pictavienses) Pragenses, Rinthelienfes, (Schaumburgici) Romani, Rostochienses, Salernitani, Salmanticenses, Sienenses, (Senenses) Strasburgenses (Argentoratenses) Tolousani (Tholosani) Trirenses (Trevirenses) Tubingenses, Turini (Taurini) Upfalienses, U. prechtenses, (Ultrajectini) Wiennenses (Viennenses) Wittenbergenses, Wurtzbergenses (Herbipolitani) Heroes litterati Pontificiorum, Lutheranorum, Calvinianorum in Hispania, Portugallia, Gallia, Heluetia, Belgio, Anglia, Scotia, Irlandia, Germania, Dania, Svedia, Italia, Polonia, Tranfylvania; Cor Agnidraconinum autem est residua Græcorum Romanorumqué Philosophia Philosogiaque, in Classicis Autoribus Graco-Latinis fragmentation frustulatimqué Babilonica confusione tradita.

t

I

C

Ċ

T

la

T

A

d

ta

te

m

fa

n

la

rè

01

L

bl

lo

83. Invidebunt 72. Academici cum tot Monasteriis (39)

nasteriis, Canobiis, Templis, Gymnasiis, Scholique Europeis, valde Sapientibus tuis Jesuiticis, ipsique Sapientuli tui Tibimet Ipsi, (sat scio) quod Lojoliticam Societatem, ceu Caput Orbis Latini, adduxerim, Tequé, Athanasi mi Kirchere, ceu Caput Capitis Latini. Invidebunt, invidiaqué denegabunt, haud evincent; Verbaqué mea altiori demonstratione armata sunt, supra invidiam Latinorum Potentiamqné Principum cælitus posita, ut Signatura sensuali cognita, singulis propria attribuam; Vera a falsis, quo loco sunt, absqué simu-

latione distinguens.

÷

.

-

5

,

-

.

-

1

.

2,

î,

1-

a

)-

S

-

-

84. Revera Jesuitica Societas Insipientis Sapientiæ Latinæ Caput et Agnidraconis Compendium est, instar Agni à Jesu Nomen, instar Draconie à Latino rem ducens. Instar Agni? Sanctame enim Solitudinem, divino veteris noviqué sæderis Libro convenientem, agninà simplicitate simulat, sanctissimum Jesu nomen ceu omen, sola cunctarum Societatum gerit, Religionem de crucifixo Agno per totum Orbem terrarum religioso zelo disseminat, et si ulla, speciosam Pietatem, Probitatem, Modestiam, Humilitatem, Charitatem externe præse fert, externa simul veste internaqué mente singulariter conveniens, illud Latinorum samosum, Signaturæ loco, quasi insusurrans: Hic niger est, bunc tu, Romane, caveto.

85. Inftar Draconis? Latinissimas enim Scholas, prætextu Christianitatis in cunctis Mundi serè Angulis instituit, Latinissimos Præceptores præ omnibus Monasteriis alit, Latinissimos Græco-Latinorum Autores sedulò explicat, exponit, publicat, defendit, colligit; latinissimè de omni Philosophiæ, Philologiæ et Philosophico-Philologico-Theologicæ Scholasticæ Scibili præ omnibus disputat, innumerosqué Latinos, Theologos nempe, Ictos, Medicos, Philosophos, Philologos, Poetas, Oratores. Mathematicos hujusquégeneris litteratos ex Equo Trojano Homerico Virgilianoque, h. e. Graco-Latino Gentilismo cottidie in publicum znez famæ theatrum producit ad Romani Imperii antiquum Décus,juxta fædissimum Iscani LatiniSymbolum: Moribus antiquis Res fet Romana Virif-

que.

Hinc Romano-Germanicà, in Scripturis Draconina, utitur Potestate ad Romano-Pontificium, in Scripturis Pardo-leo-Vrfinum, Thronum Stabiliendum, ceu præcipuus Autein ; Imperatoria abutitur Majestate pro lubitu, sub Latini sui Pontificis, Prapositi generalis, jusiu; apud Ecclesiasticos Politicosqué Principes propter horribilissima Scelera infamis, Romani Pontificis Dextra et Sipîstra, Oculus uterqué àc Vaticanus per terrarum Orbem apud Cafarem, Reges, Principes Vicarius, de quo ista Johannis Barclaii, Pontificii Latini, Inscriptio: Acionio (Ionacio) neque Viro, neque Mulieri, ne que Hermaphrodito, neque Seni, neque fuveni, neque Puero sed omnis atatis Deo, neque mortali, neque immortali, neque Cælo, neque terra, neque Mari, neque Inferis, sed ubique regnanti fine Diademate, fine Sceptro, fine Bilance, fine Lege.

87. Nec minori jure tibi debetur Latinus thronus inter Latinam tuam Societatem, quam ilti inter 72 Latinos Athanasi Kirchere. Tu enim Laținisimi Capitis Ignaciani quasi Cerebrum, Jesuitici Manesnosus pulcerrimus Mingonogue, Lojoliticæ Scientiæ Compendium, Germania mea fecun-

dum

dum Latinos Decus gloriosum (repeto enim titulos, quibus te in prioribus decoraverim, ut innocentem meam mappiostav cælitus insusam, suspicias volens-nolens) Mathematicorum tui Æviinter Latinos facillime Princeps, eminentissimus Mathematicarum Scientiarum Bibliothecarius, Vir magni nominis, vel magis tui nominis, in Orbe terrarum quadripartito Academico Latinoqué celeber-

rimi, hoc est, Alavaon Kircherus.

88. Quanto spatio Regimen latinissimæ tuæ Societatis dissunditur; tanto etiam nomen tuum in Europa, Asia, Africa, America Populo Latinitatum amantissimo decantatissimum, ut Oedipus Æzyptiacus, cum tam multarum Linguarum Encomiis tuis oneratus, Orbi Latinorum specimen insolitum dederit. Tota influentia cœlestis Apocalyptici Aztrine 666 Tibi basia sua infixit ut noctu, diuque litterariis involutus negotiis sedulus Miles Latinitatis laboraveris, elaboraverisqué tantam molem Librorum, quantam Latinus Orbis in Bibliothecis suis admiratur.

89. Per quadraginta annos Scriptis Grammaticis, Logicis, Rhetoricis, Mathematicis, Physicis, Politicis, Astronomicis, omnium Gentium septem Artibus compilatis, novarumqué Inventionum lumine adauctis, clarissimus notissimusque, tandem ausus fuisti, impulsu Astrali motus, Artem magnam Sciendi, Artem Combinatoriam ac Lullianam Voluminibus tuis Combinatoriis Analogicisque restituere, universaliterqué de quavis re proposità docuisti infinitis penè rationibus disputare in Theologià, Metaphysicà, Physicà, Logicà Medicinà, Mathematicà, Ethicà morali, Asceticà, Jurispruden-

tià, Politica, SS. Interpretatorià, Controvertistica, Theologià morali, Rhetoricà, Concionatorià (Ordo tuus est, Latinos decens) ut Inventi tui subsidio quilibet omnium rerum summariam cognitionem

habere posset.

90. Nec his contentus, Cupiditate Sciendi aftraliter accensus, Turrim Babel exædificare præsumfifti cumque Turri Babel Atlantem tuum Babylonicum Polyglossum inaudito apud Azleios aufu Hebraorum, Phrygum, Chaldaorum, Syrorum, Arme niorum, Arabum, Agyptiorum, Athiopum, Thra. cum, Georgianorum, Aby finorum, Perfarum, Latino. rum, Gracorum, Illyricorum, Hispanorum, Italorum, Gallorum, Germanorum, Polonorum, Hungarorum, Muscovitarum, Bohemorum, Anglorum, Irlandorum Herruriorum, Magorum, Saracenorum, Coptytarum, Affyriorum, Peruanorum, Indorum, Sinenfium, Tartarorum, Insulanorum Hesperidum, Conganorum, Angotanorum, Maurorum, Philosophorum, Cabaliftarum, Scotorum, Batavorum, Islandorum, Canaden sium, Calefornium, Mexicanorum, Quitensium, Paraquater, Chilenfium, Japonum, Phillip. Inful. Samatranum, Narsingum, Melindum, Maldiviorum, Zattanensium, Ormusiorum, Adenerum, Cyrenaorum, Elamitarum, Mesopotanorum, Baitrianorum, Carmanum, Camboiorum, Mogororum, Gymno sophistarum, Brachmanniorum, Albanensium, Cretensium, Peloponasiorum, Baotiorum disparatissima genera ad72Linguas multorum annorum studio & labore collecta, è Confusione in Ordinem reducere annisus, Orbi litterario exposuisti, * Elencho librorum tuorum mihi transmisso.

91. O Roma, Roma! Contemplare Germanum meum tuumqué Kircherum, et contemplare
Astralis

Astrales ejus motus, è quibus, ceu ex Signatura Babylonica, Romæ ruinam perspicax annuntio. O Azteste! Azteste! Perpende si potes, tuum Principem & arcanorum tuorum Prapositum generalem, Ath. Kircherum, 72. diversissimorum idiomatum Unitatem in Atlante Polyglosso suo pro-

mittentem: perpende.

92. Latina turris Babel exstruitur iterum novoqué ausu, Romæ, Latinorum domicilio absolvitur, dumqué pertinaci studio Latinissimus Aarsi
De Latinum Babel, ceu Caput Latinorum Voluminum exformat, dicens: Agedum extruamus Societati nostra novam turrim, cujus fastigium assurgat in ipsam Turrim Babel, ut Societati mihique faciamus nomen: descendit Jehova Jhesus ad videndum Latinorum sastigiatum Babel, insusaqué Sapientia confundit, dispergit, delet, veniens ad Judicium, Babylonis Latina Pontisiciaque Casareaque Apocalypticum.

93. Incepisti quidem, Athanasi Kirchere, ipse nescius motus tui. Turrim Babel; incepisti, sed in virtute Jehovæ dico, non absolves, non absolves, quia Babylonica consussone incepisti, cujus Judicium appropinquat. Nec absqué causa magnifecerunt te, qui te magnifecerunt, Alexander VII. Pontisex, Ferdinandus III. et Leopoldus Casares, Reges, Principes, insimi et summi, omniumque nationum Advena, et jure summo magnifacere te debent omnes Latini Academicique, quorum inge-

nia vasto tuo Ingenio superasti.

94. Facillimum quidem est in unicà Arte vel Facultate, vel Linguà eminere, ceu singuli serè litterati singulis suis gaudent donis, inqué istis alias

alios post se relinqunt : Difficillimum in omnibus, et excordes multi de Te fnere Critici, qui ex lapsu calami desultorio, vel in Lingua peregrina verbulo, vel in Hieroglyphicis Figuris, vel in hâc et ista Arte Kircherum quæsiverunt, cum Kircherus in vastissimo tam diversarum Inventionum, Artium Linguarum, Scriptionumque Ingenio inter Latinos Kircherus fuerit sit erit, hoc est, Latino-

rum Princeps, Latialisque Capitis Caput.

95. Roma Amor Latinorum, Kircherus Romæ tamdiu existet, quamdiu Azleivo, et juxta Signaturam sciat Orbis, in unico Te omnium Latinorum Centrum latere, neque ante te Kircherum h.e.Majorem inter Latinos fuisse, nec post te fore, quia à Turri Babel, imo ante diluvium à lineà Kainitica per totum h, 4,8,0,9,9,); post diluvium per totum 5 4 8 ⊙ 9 \$ 5; post adventum Messiæ per totum h 4 8 0 9 9 D, influentiam accepilti, nec post te suturum tempus, Latinorum Judicio advolante, septimoqué Angelo mox exclangente. Culmen fere Latinum transgrellus fuisti, tam fortiter Astris in te operantibus, cumque Te tua Societas, terminumque ultimum attingentes, deficient in puncto omnia, quæ non a vobis sperantur.

Nec Caufà Tibi, fine Leopoldus legendus erat, qui tuam Sciendi Artem non tantum iudicare posset, sed et eadem adversus Obtrectatorum Contentionem, autoritate confirmare sua, et amplitudine potentia tutum illius novitatiadferre præsidium, ceu loqueris in Dedicar. ad Ipsum Imperatorem, cujus patrocinio revivebat, cujus imperio restituebatur. Nam ipse Leopoldus Signatura tam tui Ingenii, quam tuæ Societatis fruitur; nomina Leopoldus Ionatius Franciscus Balthasarus sosephus Felicianus profecto omnino sa habet. HIC SILEO. HIC DE-LEO. SIGNATURAM SCIENTI SATIS.

97. Juxta Signaturam Latinorum, et Ars Universalis ad Leopoldum (fine lumine infuso. quo tamen exarata) festinavit, et ab Societate Tefu, speciosæ Scientiæ Nutrice, renata fuit speciofa, ac illuminationis infusæqué Scientiæ Lullianæ expers, tunc digna, quam magna Parens Autorum Societas, Judicium est Francisci Macedonis Provincia Lusitania Theologi, inter pulcros & mirabiles, quos solet edere, fatus recipiato tueatur, ac in quam Gloria Kircheriana, cui (Societati) tantos istos profectus debet, Parentem redundet. Artem Universalem, secundum Signaturam, rectissime excipiet Turris Babel, 72. linguis olim celeberrima, ac perquam apposite Latinorum finis erit Turris Babel tua, cum Turris Babel et Confusionis Principium fuit. et Confusionis Medium erat et Confusionis Finis erit, ceu ex omni Naturæ Scripturæque Centro confirmor.

98. Ét optimo jure apud Societatem tuam à Te, ceu Societatis Latinissima Latino, Turris Babel construitur. & confussimo ordine Orbi litterario, hoc est. Confussimo centro Cordiqué, exponitur, confussimorum multorum annorum adhuc confussore studio delineata, ut faltim liquidiùs tam tua Societatis quam Latinorum Orbis Signatura Astralis appareat. Advolate, Latini, advolate ad novam Turrim Babel Kirchero-Lojoliticam aspiciendam! Ad gloriosissimum Seculi vestri Augustai Scriptum, augustissimum que Litteratura vestra Polyglossa Monumentum! Cantate de Capite vestro grandiloquum Lyricorum vestrorum Principis Choriambum: Exegit monumentum are

perennius

perennius, Regalique situ Pyramidum altius, quod non Imber edax, non Aquilo impotens possit diruere aut innumerabilis annorum series, nec Fuga temporum! Adjicite istud Ovidianum, istud Statianum, et quicquid insolens vestra Stultitia ex insipientum Gentilismi Sapientum Libris edidicit.

Ast venite paulisper ad me, et Signaturam Vobis oftendam veftrorum laborum! Signaturam vestrorum Studiorum! Signaturam vestrorum conatuum! Signaturam Latina Societatis totius! Ecquid video? Cur Latinorum Populus litteratus recessit? Nunc Virgiliana ista: Obstupui steteruntque come: vox faucibus hasit; Vitaque cum gemitu fugit indignata sub umbras: æternaturis fletibus gemitibusqué æternaturis exprimere est coactus, Antichristianismiqué pæna truculentissimà affectus Latinorum Populo antiquo adhæret Comes maledictus, Gentiliumqueadmirator nefandus. Scias velim, Kirchere, cumqué Te tota Latinitas sciat; à Diabolo, antiquo Serpente, totam modernam Studiorum iudustriam, curamque librorum totam fuisse ortam, ad interitum Sacrosancta Infusa sapientia, laborisque Academici soliti præmium fuisse, esse, fore, æternam damnationem, propter scandala tam horribilissima in totum Christianismum disseminata. Verba hæc minime ludicra funt, sed ponderosissima; non irrisum, sed setum penitentiamque seriam requirentia.

nos degis? Ubi Thronus Sapientiæ Triunius reperitur? Nullibi. Mendaciis obrutus est Christianismus antiquus, fallaciisque Satanici Serpentis elusus ac elisus. Academia proh! Aula facta sunt

Ignorantia

Ignorantia Diabolica. Stabula Malignitatis, Amphitheatra corrupta Graco-Romana Cognitionis, Academicique DOCTORES LICENTATI, MAGISTRI, CANDIDATI, BACCALAUREI neque Christiana simplicitate, neque Gentili litteratura gaudent, sed horrenda mixtura Christum Belialque permiscentes, existunt Abortus Astrorum, Terræ, Inferorum, Hemines-Diaboli; infernalium Contentionum ignari Descriptores.

Hucusque scripsiLubeca, circa Februarium 1676, cujus absolutionem olim Itinera, nunc ipfius Kircheri Mors, interruperunt. Quæ hic maximi momenti reposuimus, minima profecto sunt respectu reponendorum. Audi, Societas JESUITICA ! Defende tuum Kircherum, quia TE TOTAM pro ipfo SOLO, JESUELITICA Virtutis plenus, expostulo. Agnosco te e nomine JESUITA: agnosce me, si potes è nomine JESUELITA. EL, ex EL in EL per EL Tibi Tuisque deeft, mihi meisque adest. Sufficiant. Londini, nova Kischone Jesuitarum, Regno autem Jeluelitarum, d. 20

April. 1681.30

泰森泰森森森森森森森森森森森森森森森森

ADDENDA.

persue satisfecerim; instammatur tamen Animus, strictissime cetera Loca percurrere, propter Fragilitatem iudicii ingeniiquemaxima partis legentium; quibus magna videntur aliquando minutissima argumenta, nedum Kircheri, cujns Authoritas in Vita

magna, post abitum obitumqué maxima.

102. Ominosa à valdeque ominosa Verba funt que moderni vel explicite vel implicite ex Scripturis applicant, adversus Kircherum agentes, ifta : הכה שאיל כאלפו והור כרבבתיו Percussit Saul Mille, & David decem Millia :: quia ipsis instar decem millium Academicorum, ficuti Goliath olim Ifraelitis, Kircherus existima-Ominosiora nunc sunt, propter Victoriæ nostræ ab ipso, quem Goliathum Romanum in Quinario Lapidum nostrorum nominavi, obtentæ Publicationem, proprio ipsius gladio extortæ, hoc est, Ore, Manu, Calamo. Ominofissima erunt indies propter iratam displicentiam Saulis præsentis (cetera secretissime hic latentia involvam) Academici, cujus consilia & exitu erunt publico SA U-LITICA.

Tempus interrupit. Kircherus obnizissime à me contendit, me hanc meam noviter obsentam Scienti-

1

n

q

C

e

C

9

fi

am, Centralisque Abyssi profunditatem, ulli vana quadam jactantia ostenderem, ne tertii post Adamum Salomonis dicam, & cum risu nomen incurrerem: in quibus iterum tria Contradictoria latent.

omnes numeros ramosqué totius Mundi procrevit in tot Millenariis, à lapso Adamo usqué ad frigeratorium Adamum, Jesu Christi passione satisfactioneque restitutum. Non est vana quadam jattantia, cum Adolescens viginti trium annorum extemporali Epistolà, que sicuti scripta absqué prescriptione, in ipso Originali etiam missa est. Senem, per quadraginta annos scriptis jam famosissimum, totaliter consundit.

105. Tert ii post Adamum Salomonis Dica est verissime Dica, Ictorum Dica, hoc est, Justiniano dignissima Phrasis elegantiaque, quia est cum risu, vel potius ploratu confussima Confusio. Quantum Adamus à Salomone, Salomon à præsenti tempore distet, Signatura supra aperta demonstrat, nec Salomon suit Secundus Adamus, nec Adamus primus Salomon, quod esset pulcherrimum Combinatoriæ Artis secretum, judiciosis mox cognitum; si dica hæc non esset Confusio.

)

ticularem Scientiam adhuc hodiè, Johannes à Cruce, Virginis Theresiæ Coadjutor, cum tota Mysticorum Cohorte, & verbis sirmissimis, & Experientia sirmiore consirmat; qui Unus Unicusque, Homo divinissimus, cum libris valde bonis suis, supra Intelligentiam communem longè positis, pro cunctis Academicis mihi palmam mox præberet, si authoritate ullius contra Antagonistas uterer.

Kircherus

(50)

107. Kircherus in reali cognitione lubricitate sua nihil contra me agens, in historicis aliquid coloris invenit, mox caloris plenus, ut larva sit oculis vulgaribus, nempe me in Scientia mea Exempli sistere Prototypon, Jacobum Modenessum, puerum seprennem omniscium, ac luculentissime patere, me de totius historia serie nondumbene instructum suisse. Itane? Bona Stratagemata Babylonis! Quot Verba hic salsissima! Per se ergo agnoscantur, ut Orbis terrarum intelligat sallacias Academicorum, in re suculentissima, nedum intricatissima; quoniam Kircherus talis Rex ipsorum, qualis grex & qualis Rex, talis grex sit absqué omni controversia.

I

a

to

fit &

for

pr

ne

to

rui

10

po

qui bil

COS

gra

me Kir

ten

fa

108. Verba mea hæc funt: Legi apud Johannem Nicium Erythraum de Jacobo Martino Modenesso, puero septenni, ab Johanne Raptista Metzeto Servito informato, qui Roma vestra anno 1647.
Specimen incredibile in Theologicis, Medicis, Juridicis, Philosophicis, Theologicis publice ediderit, de quo
Martino, an eruditione tempore creverit nec ne, si
haberes aliquid referre, gratissimam mihi rem faceres. Methodus nostra narrata Metzeti institutionem facile superat, nec plura prastare dissideret, si
commodissimo ingenio destinaretur.

roo. Sisto ne hic unico Verbulo Modencsium in meum Exemplum? quod plus est, in mei Exempli Prototypon? Scribone, me aliqua re de isto plus esse instructum, quam ex Erythræo? Interrogo ipsum Kircherum de hac re, an eruditione tempore creverit nec ne? An sic sit? Quæ verba luculentiora? Addo, methodum nostram narratam Metzeti institutionem facile superare, ex rerum Centro motus, in quo omnes Methodos particulares

particulares & universales reperio, nec Diabolu aliquid aliud potest manifestare, agere, concedere, quam quod antea in ipso Abyslo jam eft.

- 110. Numerus meus Millenarius est cum suo Denario, 10, 100, 1000, 10000, 100000, inqué infinito finito confistit, ut in momento per omnes istos methodos transeam, discretione satis accuratá, quanquam nullam vel probo vel attingo. Rectissime de tali statu sublimissimus JOHANNES A CRUCE: Intuetur & cognoscit aliquid alind Spiritus, est que ei perinde, ac si illud clare cerneret : & fimul ad hæc pertinent dicta ipsius, quod rarissimé, & vix unquam, & admodum paucis talia contingant : Hoc folum, inquientis, illis prastat, qui sunt fortes Spiritus Ecclesia & Legis Dei. Cape hæc, si tria Principia intelligas, quia in uno saltim principio præfatus Johannes scripsit: alias frustraneus eris allegatorum Verborum Ruminator.
- 111. Ex tali cognitione Adolescens 23 Anno-Mille Quæstiones Theosophicas, sub 1000000000 numero involutas ex Genesi propofui publice omnibus Theologis Litteratisqué, quarum ingens difficultas terruit cunctos, impossibilitatem folutionis confiteri nolentes-volentes cogens Academicos, usqué ipse dono istius, cujus gratia proposii, solvam. Ex tali cognitione methodum Metzeti examinavi, & fubdola Verba Kircheri, per fe quam luculentissime nunc patent.
- 112. Memorabilia jam funt examinanda in ipfa narratione Kircheriana, ipsequé Examinator Mazetti,

d

C

Pid

f

P

C

C

e

r

P

e

n

n

I fi

ſ

Mazetti, Kircherus, ad altius Examen hujus Methodi examinandus veniret, si in vivis adhuc esset. Roma, Roma! Qualis Sanctitas in Te & in Tuis, siiste puer exDiaboli ore locutus est? Tot Theologi in fancta Roma resistere nequeunt unico puero, a Diabolo sicuti credunt, edocto, cum Umbra veri Christiani Infernales Spiritus olim terruerit. Roma, Roma! Quanta Cognitio in Te & in Tuis, si iste puer naturaliter astraliterqué esset instructus? Tot innumerabiles Sapientes Jesuitici, aliiqué Romani Orbis, de quibus gloriatur contra me Kircherus, silent hic, quia garrulitas industriosa ex ore Græco-Latinorum ipsorum Sapientia.

113. Roma, Roma! Qualis Quantaqué firmitas in facrá Inquisitione Romaná? Omnem enim Operam Te fecisse in inquirendo hoc pu ero, Erythraus oftendit, de puero sic scribens: Quod cum ad Qua sitores Fidei esset delatum, quod suspicarentur, id quoque Damonum prastigiis posse contingere, est abillis vocatus in jus; sed statim omnibus Sententiis ab solutus, atque in super palma, eleganti Opere elaborata, donatus. Qualis Quantaqué firmitas in sacrà Inquisitione Romana & ipso Papa? Inquisitio approbavit palma, quod puer iste sit innocens; Papa vero noluit credere fuz Inquisitioni fanctæ quia etiam ad instantes Cardinalium deprecationes nolucrit puerum ad ofcula pedum admittère, vel ex hoc capite, quod ejus Doctrinam sibi vatde suspectam effe dicerct, in tanta incapacis pueri atatula, telle Kirchero.

114. Rubeat Roma, Romæqué Innocentius X! Siest Papa Vicarius Christi, infallibilis Judex dex Controversiarum, unde suspicio ipsius, non certitudo? Magnum Argumenti Caput, incapacis pueri ætatula! Omne Vulgus de omni re inconsueta talibus argumentationibus gaudet. Audi Kircherum: Pontisicem quidem non tam prafagi animi instinctu, quam divino quodam nutu id pradixisse, tragicus utriusque Exitus sat superque docuit. O occecatio mentis prudentis! O Præfagi animi instinctus Pontificius! O divinus nutus Papalis! Aliter Sasomon suo ævo egit in inextricabili Meretricum materia, quia Spiritus Jehovæ cum ipso! Non unam valde suspectam sibi, sed ex ore ipsius propriam Matrem indicavit.

t. s, gi a ri

1-

r

ıs

1-

m

-

,

-

-

?

t

•

- ralibus? Si Papa punctum istud: num Maria sine peccato sit originali nec ne? nesciat infallibitèr discernere, quod ad humanam Carnem pertinet, quid est de gravioribus expostulandum cum eo. Mors est Peccatum Originale, in omnibus membris nostris ex lapsu aperta, & ipse Christus mori hac de causa debuit, quod mortalem carnem à Virgine Maria assumferit. Neminem unquam negasse legi, quod Virgo sanctissima Maria sit mortua & sepulta, quæ peccatum suum Originale in sepulcro suo deposuit. Discite, Reges, infallibilitatem Papæ ex his, Regaliumqué Jus, ex infallibilitate sua sibi asserens, sallibilitate sua aperta, ipsi retinete.
- fculta! Omnis homo, sit sanctus qualis qualis est fallibilis; sed Spiritus Dei in omni homine, quali quali, est infallibilis Hac est Regula vera ad Restitutione Apostolica

Apostolicæ veræ Potestatis, a qua TUA, quanquam sedes in Petri Cathedra, tota abest, quia sine Spi-

d

t

fa

0

fi e

b

ſi

27

ſ

7

n fi

Pa H

ritu Dei es, qui ubique în Scriptura, Natura, inqué Nobis est concors unus Spiritus, gradibus Princi-

piorum faltim distinctis.

117. Ceterum nec desperatio Mazetti, nec inscitia responsionis pueri sine Magistro; nec ignorantia pueri post relictionem Magistri, nisi aliæ
Circumstantiæ sunt cognitæ, evincunt istud, quod
Kircherus ex istis insert. Proverbia nota sunt:
Odi puerulos pracoci Sapientià: & istud Julii
Cæsaris Scaligeri: Astus pueri, prapropere explicata Virtus, segnem aut fatuam, aut terribilem indicat senectam: & Arborem in hyeme nimio calore propè sus tormenti mox viruisse, floruisse, caloreque emoriente periisse, Physici narrant. Signum est Virtutis divinæ, à pueritià senes cognitione superare, ætatequé maturiore semper crescere, postqué tam sloridum ætatis Ver æqualem
fructuum Autumnum præstare.

118 Hæcsussiciant pro narrationis serie, & restantia Kircheriana attingenda. Pergit verd Kircherus, se nihil morari, quod de Arte Combinatoria, ceterisque Paradoxis suis tum in Polygraphia, tum in Musurgia jam publica luci traditis, meliori modo sieri potuisse contenderem, seque Scientia mea tam sublimis or dissatus prorsus incapacem ineptumque humili mentis obsequio fateri: in quibus verbis summa fallacia, Academicorum reti involuta Non contendo de meliori modo, sed de genuino, quia ab æterno ad æternum in æternu semper modus

dus fit melior, altior, sublimior, ad instar numerorum, semper se augentium, semper erescentium, semper excrescentium. Veritas quærenda, fallacia destruenda, & semper manet Veritas in omnibus innumerabilibus numerationibus Una; sicuti in Principio est, quanquam modus nunquam est, ceu suit, nec erit, ceu est.

é

Kircherus publicè scripsit, nec verba hæc melius intelligentur, quam ab ipsius Lectoribus, falsa ubiqué deprehendentibus. Que scripsi ego, infert plus, divina aspirante gratia, humano more, id est, studio & labore adquisita scientia scripsi; non divinitus inspirata aut infusa, cujusmodi puram inter Mortales dari non existimo. Humanus mos est studio & labore adquirere vera, non falfa, & nihil bonum fine inspiratione infusionequé divina, vel mediate vel immediate. Sine Dei lumine nihil est in Homine, & ipsa adspiratio divinæ gratizeft istud Lumen, istud Numen, fine quo nihil nec loquendum nec agendum. Ethnicus Oppianus exclamat : Τι γαρ μερόπεισιν ανικόν Νδοφε Dewv : Quid enim ab hominibus perfici potest absadiis? Pudor est infallibilis Papæ Asseclas tanta contradictione laborare.

nus stilum, in quibus genius modernæ Babylonis elucet viva pictura. De Litteris, ad Pontiscem dirigendis nostris; deque cautelà & circumspectione, qua Rome procedendum, præmissis, concilium sequitur, quomodo Romæ applausum, admirationem, approbationemque obtinere possem; primo Purgatione ab omni navo in Opere meo admirabili; secundo Sublatione errum omnium, que offensam

fensam aliquam in animis Censorum excitare possent: terrio Silentio suppressa divinitus mihi inspirata Scientia. O Deus mirabilis! Qualis Occadatio est humana? Quanta Incarceratio Animarum? Taline modo applausus, admiratio approbatioqué Roma emenda? O execrandum Jugum Romanum, quod in Virtute Omnipotenti, frangam! Væ nominibus, Spiritum Jehovæ insusum in nobis blasphemantibus.

- virtute sua, ad purgationem ab omni nævo Christianismi sui, ut unum Ovile ex omnibus Tribubus, Gentibus, Linguis sat; ipse vocatur ab Hominibus ad purgationem, juxtam decempedam monstrosam, execrandam, abominabilem. Spiritus Altissimi auferre vult ea omnia, quæ offensam maximam excitavit ad absolutionem Judicii sexti horribilem, Diluvio coæqualis: ipse auserre debet ea omnia, quæ suæ Creatura minimè perplacent, sanctosquè istos Antichristos offendunt.
- fpiravit mihi Scientiam, ceu promisit Patriarchis, Prophetis, Apostolis suis: ipse vero silentio quoqué supprimendus, sub larva humani intellectus tegendus, quanquam verus, realis ac legitimus. Nisi enim pro Veritate insusum habitum in me agnovisset Kircherus, quomodo ad prosequendum institutum meum de nova omnium Artium & Scientiarum Epitoma monuisset, glorizqua mez Prodromum se obtulisset? Cautulis his usis, tunc stabunt sixa Kircheri ad me scripta: UNICUM

(57) AMICITIE MEE DECUS. MAGNIFICE ERUDITIONIS TUE CULTOR ET ADMIRA-TOR: & ero IDOLUM IDOLI. 123. VIVIT JEHOVAHJHESUS TSEBAOTH: VINDICABO HEC. & fic vindicabo, nt Roma omnium Gentium & Nationum Theatrum, tali blasphemo Con**feducere** quærens, me Gentinm omnium Nationum Theatrum. J. apud Londinum codem 18. Junii, quo EpistolaKircheriana ante feptennium ad me scripta eft,1681.

> Quirinus Kuhlmannus FesuELita.

Elenchus librorum Kircherianorum

SIVE

OBSERVATIO

ad Epistolam Posteriorem Kircherianam
Anno 1674. in Leydensi
Editione.

Eleberrimus industriosissimusqué noster Kircherus, adjunxerat E-pistolæ ad me suæ Elenchum Librorum ab Anno 1630. editorum, aut favente Deo, imposterum edendorum, æneo stanno Romæ in hoc 1674. Anno exscriptum, quem etiam huc non disjungere, sed adjungere placuit.

2. Non solum enim Elenchus hic curiosis Lectoribus Athanasi Kircheri Ingenium, quo omnes hactenus Litteratores excessit uno intuitu ostendet; sed facem simul accendet Dissertationi nostræ, quam prælo parare tam de Arte Centrali Sapientieque triunius terrestris Abysso, quam de Kircherianis operibus, Jesu moderatore, otio com-

modo quam primum cogitamus.

3. Nam Opera omnia Kircheriana, eodem, quo cripta sunt, ordine in centrum suum resolvemus, singulis Centralem Combinatoriam methodum applicantes, qua, si Kircherus scripsisset, & aliena industria mille Volumina ejusdem magnitudinis ex sua digestà materia elaboranda reliquisset, Inventoris laude in Millenis his operibus Kircherum manente, nec à via regia æternæ Veritatis cum Vulgo discessisset.

4. Non æmulationis, sed veritatis causa scribo, Paradisiaco Regno jamjam instante: nec ullum sig-

num luculentius est mutationis Seculi, quam restituta Principii sinisque rerum Scientia.

5. Hæc autem sequentia sunt, secundum ipsius

Kircheri feriem,

KIRCHERIANA OPERA.

1. Magnesia sive Conclusiones experimentales de effectibus Magnetis, edita Herbipoli 1630. in 4.

2. Cnomorica Catoptrica, five Horogiographia reflexa, quà per specula totius primi mobilis doctrina, horarumqué ductus in interioribus Domuum parietibus delineati, radio reflexo demonstrantur. Avenione 1634. in 4.

3. Specula Melitenses Encyclica, hoc est, Syntagma novum Instrumentorum Physico-Mathematico-

rum.Meslanæ 1638. in 8.

4. Prodomus Coptus, in quo tum linguæCoptæ, siveÆgyptiacæ, quondam Pharaonicæ origo, ætas, vicissitudo, inclinatio, tum hieroglyphicælitteraturæ instauratio, nova methodo exhibetur. Rom. 1636

5. Ars Magnetica, quâ Magnetis natura ejusque in omnibus usus explicatur, ac præterea è viribus Magneticarum Motionum in Elementis, Lapidibus, Plantis, Animalibus que elucescentium, plurima nova hucusqué per varia experimenta recluduntur. Romæ primo, in 4. dein Coloniæ. Ultimo iterum Romæ pluribus aucta 1654. in folio.

6. Lingua Ægyptiaca restituta, quâ Idiomatis primævi Ægyptiorum Pharaonici vetustate temporum pænè collapsi, ex abstrusis Arabum monumentis instauratio continetur. Romæ 1643. in 4.

7. Ars magna Lucis & Umbra, in duos Tomos divisa, qua Lucis & Umbræ in univer a Natura vi-

res affectusqué, nova reconditorum speciminum exhibitione, ad varios rerum usus panduntur. Romæ1646 in folio, quæ nunc Amstelodami multiplicinovarum inventionum augmento denuo prodiit à

Jansonio Amsterdami 1671. in folio.

8.9. Musurgia, sive Ars magna consoni & Dissoni, qua Musicæ Theoricæ, qua Practicæ scientia traditur: Consoniqué & Dissoni vires affectusqué mirabiles in Natura, in omni pæne facultate demonstrantur. Opus in duos Tomos divisum. Romæ 1650. in folio.

gò Piazza Navona) erectus: in quo veterum Theologia hieroglyphecis involuta Symbolis è tenebris in lucem asseritur. Romæ 1650. in solio.

Oedipus Agyptiacus, in quatuor Tomos divi-

fus, quorum.

1-1. Primus, dicitur Templum Isiacum, quo ad otiginis, progressus, durationis, Ægyptiacæ sapientiæ, ac Hieroglyphicæ institutionis notitiam portæ reserantur. Romæ 1652. in solio.

quo veterum Hebræorum, cæterorum qué Orientalium recondita sapientia, temporum injuria perdita, per contextum sacrarum sculpturarum demon-

strata instauratur. Romæ. 1653. in folio.

13. Tertius, Variarum Artium veteribus Ægyptiis usitatarum Classes continet, & sunt Arithmetica, Geometria, Musica, Astrologia, Mechanica, Alchymia, Magia, Theologia Ægyptiaca, unà cum Hie-

roglyphicis exhibita.

14. Quartus, dicitur Theatrum Hierogly phicum, &continet Obeliscorum, cæterorum qué Hierogly-phicorum monumentorum, quæ tùm Romæ, tum in Ægypto, ac celebrioribus Europæ Musæis adhuc

fuper

supersunt, interpretationem. Romæ1654 in solio.

15. Iter Extaticum Cæleste, sive Mundi Opisicium, quoCæli siderumqué tam errantium, quam sixorum natura, vires, proprietates, compositio, &
structura sub sicti raptûs integumento ad veritatem exponitur. Romæ1656. in 4. Postea à P. Gas-

pare Schotto variis commentationibusillustratum, prostat Norimbergæ.

16. Iter Extaticum Terrestre, sive Geocosmi Opificium, quo Terrestis Globi structura, arcanarumqué in ea partium constitutio, sigmento ad veritatem composito exponitur. Romæ 1654. in 4.

17. Scrutinium Physico-Medicum, sive de Peste, quoejusdem origo, causæ, signa, proghostica, & insolentes malignantis Naturæ essectus, & appropriata remedia demonstrantur. Romæ 1658. in 4. & Lipsiæ recusum sub forma 18.

18. Diatribe de Crucibus Neapolitanis, quæ ibidem, tum fupra vestes hominum, tum potissimum supra lini supellectilem, paulò post ultimum Vesuvii incendium comparuerunt. Romæ 1661. in 8.

19. Polygraphia, five Artificium linguarum, quo cum omnibus totius Mundi Populis, & linguis unufquifqué, licet non alià, quàm maternà lingua instructus correspondere posse demonstratur, cum multis aliis ad Steganographiam Trithemianam pertinentibus arcanis. Romæ 1663. in solio.

NaturæMajestas,&divitiæ, summa rerum varietate, exponitur, abditorumque essectuum causæ in totius Naturæ ambitu eleucescentes duobus Tomis demonstrantur. Amstelodami 1664. in solio.

22. Historia Eustachio-Mariana, quâ Vita, Genealogia, & locus Conversionis S. Eustachii, nec non Ecclesiæ jam in Urbe quam in eodem Conversionis loco, Deiparæ, & S. Eustachii à Constantino Magno dedicatæ origo describitur. Romæ 1665. in 4?

23. Arithmologia, sive de ocultis Numerorum mysteriis, qua origo, antiquitas, & fabrica Numerorum exponitur, eorum que abditæ Proprietates demonstrantur; & sontes superstitionum hoc tempore currentium apperiuntur, & acriter consutantur. Romæ 1665. in 4.

24. China monumentis quâ facris, quâ prophanis, in quâ de admirandis Artis Naturæ in tripliciejus regnospectaculis, aliarum que rerum memorabilium tum de China, tum de Tartarià, vicinaque Indià enarrationibus suse agitur. Opus ob incognitarum hucusque rerum novitatem, rarum, & curiosum. Amstelodami 1666. in solio, linguà Latina, & Gallica editum.

25. Obelisci Ægyptiaci præterito anno intra rudera TempliMinervæ effossi Interpretatio Hieroglyphica, nova methodo tradita. Romæ 1666. in folio & Obeliscus Alexandrinus dicitur.

26. Magneticum natura regnum, sive de triplici magnete. Romæ 1666. recusum Amstelodami in 4.

27. Ars Combinatoria sive Ars magna sciendi, quà Ars Lulliana restituitur, & ad omnes Artes, & scientias facili methodo addi cendas, nec non de quocumque argumento proposito, discurrendi Porta aperitur. Amstelodami 1670. II. Tomo in folio.

28. Latium Priscum, quo ejus origo, situs, natura, urbes, moutes, lacus, monumenta veterum æquo cum præcedenti passu curiose describuntur. Amste-

lodami 1671. in folio.

29. Archetypon Politicum ex numismate extractum, & dicitur, splendor domus Joanniæ, quæ est una ex perillustribus, & antiquissimis Hispaniæ samiliis 1672. in 4. in

ft

di

fo

re

ti

iı

20. Arca Noe, qua architectura, & fabrica Arcæ exponitur in 3. libros distincta, & res antediluvium, in diluvio, & post diluvium peractas curiosis quæftionibus exponit. Amstelodami 1673 in fol.

31. Tomus I. Turris Babel, opus in quatuor libros digestum, quo structura Turris, nec non aliæ prodigiosarum fabricarum monumenta exponuntur.

Amstelodami 1673. in folio.

32. Phenargia Nova, qua per prodigiosos sonorum effectus, & proprietates, nec non per machinas sonoanimatas, reciproco corresponsu, dequacunque re occulta, manifesta, tum inter domesticosparietes tum foris in dissitis regionum locis, sermocinatio instituti potest. Campidonæ 1673. in solio.

33. Physiologia Kircheriana multiplici inumerabilium experimentorum varietate comprobata, quam ex vastis Ath. Kircheri operibus summa side, & studio collectam in unum Tonium contraxit. Jo-

annes Stephanus Kestlerus Alsata 1674.

34. Organum Mathematicum ad disciplinas mathematicas facili methodo addiscendas, in usum Principum primò adinventum, & deinde à P. Gaspare Scotto integro Tomo erudite descriptum, & demonstratum. Norimbergæ apud Enteros 1670.

35. Pantometrum Kircherianum ad usum Principum primo ab Authore inventum, & a P. Gaspare Scotto, integro To-

mo explicatum, & demonstratum.

36. Sphynx Mystagoga, sive Diatri be de Mumia hieroglyphycata, ex Ægypto in Galliam non ita pridem translata, & hieroglyphicorum, quibus inscribitur, symbolorum Interpretationem continet. Amstelodami apud Jansonium 1674.

Opera, jam prelo parata seguntur.

37 Turris Babel Tomus II. & I II. Atlas polyglossis intitulatus sive Consussion linguarum, in ordinem redacta, quo omniumlinguarum atque idiomatum totius Orbis Terrarum disparatissima genera, & species ad 72, linguas novo ausu atque methodo, multorum annorum studio & labor e collecta, orbi literario exponuntur.

38. Musici Gollegii Romani, 2 P. Ath. Kirchero instituti, deferiptio exactifluma per Georgium de Sepibus Valesium Mathematicum, & Authoris in machinis consiciendis, executorem peract. 1671.

39 Ars Analogica, quæ de quovis proposito themate, per rerum naturalium analogismos, sive symbolicos conceptus, tum expedite scribendi, tum ample, dicendi materia subministratur

Amsterd, in fol.

40. Iter Hetruscum, quo Herturiz tum priscz, tum tempore Reip. Rom. tum posterz, origo, situs, natura, politica, catastrophz, monumentasacra, prosana, nec non naturz admiranda triplici ratiocinio, politico-physico-geographico describuntur, & explanantur. Amstelod, infolio.

41. Geometria practica combinata, in usum Principum elaborata.

42. Ars Veterum Esptiorum bierogliphica, qu'à Sacerdotum priscorum in Obeliscorum, statuarum, aliorumque monumentorum hieroglyphicis symbolis disponendis, ordinandis, & singula cum singulis combinandis, ratio, modus, & methodus anemine, quod sciam, hucusque tentato artificio vere, & genuine exponitur, & Hieroglyphica sapientia tandem restituta jure dici potest.

43. Abhenaali, sive Avicenne Tomus I I.qui & Canon dicitur, de medicamentis simplicium mineralium, plantarum, fructuum, gummium, animaliumque, &c. ex Hebr. Arabic. ling.

translatus.

6. Elencho Kircherianorum operumfinito, finio meam ad Lectorem allocutionem, serio monens, ne ullusillorum temere judicet, ac more Babylonico sanctaveritati prajudicet. Majora enim Mysteria indicanda sunt, quam indicata sunt, & Via gloriosissimi Salvatoris praparanda, tumultuantibus frustra Monarchis terrarum. Horrendum Babylonis excidium instat. Angelus Apocalypticus autoritate magna magnam exercebit autoritatem. Orbis illuminabitur universus ipsius gloriosa Sapientia.

Qua hie defunt, invenies in Leydensibus Epistolis cum satisfactione

Plena, cujus locus hic minime erat. VALE

FINIS

devlaito-

re. um tur

ore atanda tur,

ata.

rum

nenfinaneaine
pure

tur, ctuing.

ctoe jujora lorinarelus orintià.